

REFERAT FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET
11. JUNI 2003

MØTE I REGULERINGSRÅDET 11. JUNI 2003

Møtet ble avholdt i Fiskeridirektoratet, Bergen, og varte fra kl. 09.00 til kl. 15.30.

Følgende av Reguleringsrådets medlemmer møtte:

Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Thor Wold, Norges Fiskarlag
Åge Remøy, Norges Fiskarlag
Gudmund Mikkelsen, Norges Fiskarlag
Ola Olsen, Norges Fiskarlag
Jakob M. Jakobsen, Norges Fiskarlag
Kjell Olaf Larsen, FHL
Hallgeir Helland, FHL
Jonny Hansen, Norsk Sjømannsforbund
Inge Arne Eriksen, Sametinget

Som faglige rådgivere møtte:

Kjell Nedreaas, Havforskningsinstituttet
Harald Gjøsæter, Havforskningsinstituttet
Åsmund Bjordal, Havforskningsinstituttet
Roald Oen, Norges Sildesalgslag
Dag Rasmussen, Norges Råfisklag

Som observatører møtte:

Kyrre Dale, Fiskeridepartementet
Heidi M. Johansen, Fiskeridepartementet
Ellen Viken, Fiskeridepartementet
Knut Sverdrup, Fiskeridepartementet
Harald Østensjø, Sør-Norges Trålerlag
Arild-Inge Skram, Kystvakten
Arne Helge Kristoffersen, Norges Kystfiskarlag
Christen A. Mordal, FHL
Jan Birger Jørgensen, Norges Fiskarlag

Som sekretærer møtte Arne Fjellstad og Hanne Østgård, Fiskeridirektoratet

Dessuten møtte:

Aksel Eikemo, Fiskeridirektoratet	Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Paul Oma, Fiskeridirektoratet	Terje Halsteinsen, Fiskeridirektoratet
Trond Ottemo, Fiskeridirektoratet	Maria Remøy, Fiskeridirektoratet
Inger-Anne Arvesen, Fiskeridirektoratet	Anne M. Abotnes, Fiskeridirektoratet
Tove Aasheim, Fiskeridirektoratet	Synnøve Liabø, Fiskeridirektoratet
Agný L. Bygnes, Fiskeridirektoratet	Dag Paulsen, Fiskeridirektoratet

SAKSLISTE

MØTE I REGULERINGSRÅDET DEN 11. JUNI 2003

- Sak 2/2003 Orientering fra Havforskningsinstituttet vedrørende siste møte i ACFM.
- Sak 3/2003 Regulering av fisket etter torsk nord for 62° N i 2003, herunder samlekvoteordningen for konvensjonelle fartøy under 15 meter.
- Sak 4/2003 Orientering om utviklingen av fisket etter hyse nord for 62° N i 2003.
- Sak 5/2003 Orientering om utviklingen av fisket etter sei i 2003.
- Sak 6/2003 Regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 2003/2004.
- Sak 7/2003 Regulering av fisket etter kongekrabbe i 2003.
- Sak 8/2003 Regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen i 2003.
- Sak 9/2003 Eventuelt.
- a) Omsetting av fangster av norsk vårgytende sild for de minste fartøyene
 - b) Breiflabb
 - c) Orientering vedrørende henvendelse fra Agnforsyningen
 - d) Norsk vårgytende sild - landnot

FORKLARING AV FORKORTELSER

ICES:	The International Council For The Exploration Of The Seas (Det internasjonale råd for havforskning)
ACFM:	The Advisory Committee On Fishery Management (ICES' rådgivende komité for fiskerireguleringer)
NAFO:	Northwest Atlantic Fisheries Organization (Den nordvestatlantiske fiskeriorganisasjon)
NEAFC:	North East Atlantic Fisheries Commission (Den nordøstatlantiske fiskeriorganisasjon)
CPUE:	Catch per unit effort (Fangst pr enhet)
TAC:	Total allowable catch (Total fangstkvote)
MBAL:	Minimum biological acceptable level (Laveste biologisk aksepterte nivå. Laveste nivå på gytebestanden som erfaringsmessig har gitt god rekruttering).
FMSY:	Maksimum vedvarende fiskedødelighet
SSB:	Spawning stock biomass (Gytebestand)
B_{pa} :	En føre-var-grense for gytebestanden
B_{lim} :	Den laveste gytebestand som antas å gi rimelig god rekruttering.
F:	Fiskedødelighet F_{93} = fiskedødelighet i 1993
F_{max} :	Fiskedødelighet som gir maksimalt utbytte pr rekrutt.
F_{med} :	Fiskedødelighet som gir balanse mellom det som tas ut av bestanden og det som tilføres ved rekruttering.
F_{low} :	Fiskedødelighet som i 9 av ti tilfeller vil gi en økning i bestanden.
F_{lim} :	Fiskedødelighet som i det lange løp gir en gytebestand lik B_{lim}
F_{pa} :	En føre-var-grense for fiskedødelighet

ORIENTERING AV HAVFORSKNINGSINSTITUTTET VEDRØRENDE SISTE MØTE I ACFM

Kjell Nedreaas orienterte om den biologiske situasjonen for norsk-arktisk torsk, norsk kysttorsk, sei, hyse, blåkveite, reker, uer og snabeluer, se vedlagte (./.) dokumenter.

Når det gjelder kysttorsk viste Nedreaas til at landingene i 2002 hadde økt betydelig i forhold til tidligere år og at dette i stor grad skyldes samlekvotereguleringen. Han sa videre at gytebestanden og rekrutteringen er på et historisk lavt nivå, og at ICES derfor anbefaler at fisket stoppes i 2004, og at det må utarbeides og implementeres en gjenoppbyggingsplan før fisket kan åpne igjen.

Han sa også at Havforskningsinstituttet støtter anbefalingene fra ICES. Det å opprettholde torskebestander som gyter lokalt er viktig for økosystemet langs kysten i tillegg til at de utgjør grunnlaget for en stor del av kystfisket. Når det gjelder gjenoppbyggingsplan sa han at en bør vurdere tiltak som tids- område- og redskapsreguleringer. Videre bør det fastsettes klart definerte gjenåpningskriterier samt iverksettes overvåkning av fisket når det gjenåpnes.

Norges Fiskarlag pekte på at det er umulig for fiskerne å se hva som er kysttorsk og hva som er norsk-arktisk torsk, og at det vil bli store problemer med utøvelsen av fisket dersom rådet fra ICES om stopp i fisket etter kysttorsk skal følges.

Gullestad viste til at ICES behandler kysttorsk som en bestand, mens det i realiteten er mye som tyder på at det dreier som om flere bestander, og at det er et forvaltningsmessig problem at kysttorsken ikke blir behandlet som flere bestander. Han sa videre at en viktig oppgave frem til neste møte i Reguleringsrådet blir å få identifisert måter å skille ut kysttorsken og få et lavest mulig uttak av denne arten. Han viste i denne sammenheng til at det nå blir nedsatt en arbeidsgruppe med representanter fra næringen, Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet, som skal se på hva som konkret kan gjøres. Her vil både tids-, område- og redskapsreguleringer være aktuelle tiltak. Særlig bør det vurderes om det skal iverksettes tiltak i forhold til snurrevadfisket.

Norges Fiskarlag viste til at turist- og fritidsfisket er en større belastning for bestanden en snurrevadfisket. Det ble også vist til at et område i Kåfjord i Troms har vært stengt for fiske med snurrevad i lengre tid uten at dette synes å ha medført vesentlige forbedringer.

Harald Gjøsæter orienterte deretter om den biologiske situasjonen for norsk vårgytende sild, nordsjøsild og lodde ved Island/Grønland og Jan Mayen, se vedlagte dokumenter (./.). Når det gjaldt lodde svarte han på spørsmål at de hydrografiske forholdene ved Island syntes å være unormale i år. Det var sterkere strømmer og varmere vann som særlig var merkbart nord-øst av Island.

Norsk arktisk torsk

Status: Basert på de siste beregninger av gytebestand og fiskedødelighet klassifiserer ICES bestanden som ”høstet ut over sikre biologiske grenser”. Gytebestandens størrelse er over føre-var-grensen (B_{pa}), men beskatningen er høyere enn føre-var-grensen (F_{pa}). Gytebestandens har nå vokst forbi B_{pa} etter en periode (1998-2001) under B_{pa} . Beregnet fiskedødelighet for 2002 er like under F_{lim} . Fiskedødeligheten i perioden 1997-2000 var blant de høyeste i tidsserien. Toktene indikerer en svak 2001-årsklasse og en gjennomsnittlig 2002-årsklasse.

Forvaltningsregel:

Den norsk-russiske fiskerikommisjonen har avtalt en ny forvaltningsregel for norsk-arktisk torsk og hyse. Det er ikke gjort grundige tester på hvorvidt regelen i det lange løp er i samsvar med kriteriene for føre-var-forvaltning. ICES har tabulert fangst i 2004 svarende til to ulike tolkninger av regelen, men har basert sitt råd på en føre-var-fiskedødelighet i 2004.

Biologiske referansepunkt: Referansepunktene er revidert på bakgrunn av de historiske bestandsrevisjoner som ble gjennomført i 2001. Revisjonene gir $B_{lim} = 220\ 000$ tonn og $F_{lim} = 0,74$. Følgende føre-var-verdier for bruk i tradisjonell år-for-år-forvaltning er foreslått: $B_{pa} = 460\ 000$ tonn og $F_{pa} = 0,40$.

Forvaltningsråd: For å høste bestanden innenfor sikre biologiske grenser anbefaler ICES en betydelig reduksjon i beskatningsgrad (fiskedødelighet) til under føre-var-grensen (0,40). Dette tilsvarer en fangst i 2004 på under 398 000 tonn.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen:

Kritisk gytebestandsnivå (B_{lim}) = 220 000 tonn
Føre-var-gytebestandsnivå (B_{pa}) = 460 000 tonn
Kritisk fiskedødelighetsnivå (F_{lim}) = 0,74
Føre-var-fiskedødelighetsnivå (F_{pa}) = 0,40
Ventet fiskedødelighet i 2003: 0,70
Ventet gytebestand i 2004: 652 000 tonn

Konsekvenser av ulike fangstnivå i 2004:

Fiskedødelighet (2004)	Fangst (2004)	Gytebestand (2005)	Kommentar
0,00	0	1189	
0,25	266	965	
0,40	398	858	fiske ved F_{pa}
0,44*	435	830	alternativ tolkning av forvaltningsregelen
0,50*	486	788	alternativ tolkning av forvaltningsregelen
0,70*	623	682	nåværende beskatningsnivå

* er ikke ansett å være i samsvar med føre-var-prinsippet

Fangstregelen foreslått av fiskerikommisjonen gir en beregnet fangst i 2004 på 435.000 tonn. Hvis en ser bort fra kravet om at fangsten neste år ikke skal avvike mer enn 10% fra inneværende års kvote, gir fangstregelen en beregnet fangst i 2004 på 486.000 tonn.

Kommentarer: Rådet over er ytterligere understreket av behovet for å gjenoppbygge aldersstrukturen i bestanden. Mesteparten av gytebestanden er fortsatt førstegangs-gyttere.

Årets bestandsvurdering representerer en betydelig oppvurdering av bestanden, sammenliknet med bestandsvurderingen for ett år siden. Dette skyldes en økning i toktindeksene. Usikkerheten i toktene det siste året, og dermed også usikkerheten i bestandsvurderingen, er vurdert til å være større enn i de foregående årene.

Kannibalismen har stabilisert seg på et moderat nivå. Individvektene har også endret seg lite de siste årene. I prognosen for 2004 og 2005 er det antatt litt nedgang i kjønnsmodning. Antagelsen har bakgrunn i at historien tyder på redusert kjønnsmodning ved økende bestandsstørrelse.

Anbefalt kvote 2003: 305 000 tonn
Avtalt TAC 2003: 395 000 tonn

Norsk kysttorsk

Status: Det er ikke etablert referansepunkter for denne bestanden. Bestanden har avtatt kontinuerlig fra 1994. Fiskedødeligheten økte fra 1991 til 1999, var stabil frem til og med 2001 for så å øke betraktelig i 2002. Dette førte til en ytterligere reduksjon av en allerede historisk lav gytebestand, som nå er den laveste observerte i tidsserien. Rekrutteringen de seneste årene har avtatt raskt, og er nå på et veldig lavt nivå. Fangstene økte fra 1991 til 1997, for så å avta noe frem til og med 2001. I 2002 økte fangsten betraktelig og fiskedødeligheten ble nær doblet.

Forvaltningsråd: ICES anbefalte i 2002 at nedgangen i gytebestanden måtte stoppes. Bestanden har avtatt videre, slik at rådet om å opprettholde gytebestanden som den var i 2002 på kort sikt, og gjenopprette bestanden på mellomlang sikt gjelder fortsatt. Gytebestanden i 2005 kan ikke bygges opp til det den var i 2002, selv om fisket stoppes i 2004. Derfor anbefaler ICES at ingen fangst bør tas fra denne bestanden i 2004, og at en gjenoppbyggingsplan utarbeides og implementeres som en forutsetning for gjenåpning av fisket. Gjenoppbyggingsplanen bør inkludere overvåking av bestandens utvikling, klare spesifiserte gjenåpningskriterier, samt overvåking av fisket når det gjenåpnes.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen:

Ventet fiskedødelighet i 2003: 0,60

Ventet gytebestand i 2004: 50 000 tonn

Konsekvenser av ulike fangstnivå i 2004:

Fiskedødelighet	Fangst (2004)	Gytebestand (2005)
0,00	0	57 000
0,12	5 000	52 000
0,24	9 000	48 000
0,36	12 000	44 000
0,48	16 000	40 000
0,60	19 000	37 000

Anbefalt kvote 2003: under 5 000 tonn

Avtalt TAC 2003: 40 000 tonn

Oversikt over utvikling av bestand og beskatning av norsk kysttorsk

År	Rekruttering 2-åringer	Gytebestand	Landinger	Fiskedødelighet 4-7-åringer
1984	88072	152225	74824	0,6219
1985	75530	128346	75451	0,5271
1986	36372	134255	68905	0,5796
1987	38171	125776	60972	0,4893
1988	41088	126823	59294	0,6133
1989	48712	102875	40285	0,3670
1990	44618	113801	28127	0,1762
1991	64406	138864	24822	0,1621
1992	50154	175127	41690	0,2176
1993	32188	192597	52557	0,2163
1994	27269	207090	54562	0,2029
1995	35325	187446	57207	0,2812
1996	41281	203840	61776	0,3483
1997	31278	165145	63319	0,3719
1998	25755	119803	51572	0,3851
1999	18466	87823	40732	0,3898
2000	15675	90345	36715	0,3769
2001	9769	78957	29699	0,3650
2002	6055	76443	40994	0,5984
2003	6124	63224		

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2003

Norsk-arktisk sei

Status: ICES klassifiserer bestanden av norsk-arktisk sei til å være innenfor sikre biologiske grenser. Fiskedødeligheten er under føre-var-nivå, og gytebestanden er godt over før-var-grensen.

Forvaltningsråd: ICES anbefaler en fiskedødelighet under F_{pa} , som tilsvarer en kvote på under 186 000 tonn for 2004.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen:

Kritisk gytebestandsnivå (B_{lim}) = 89 000 tonn

Føre-var-gytebestandsnivå (B_{pa}) = 150 000 tonn

Kritisk fiskedødelighetsnivå (F_{lim}) = 0,45

Føre-var-fiskedødelighetsnivå (F_{pa}) = 0,26

Ventet fiskedødelighet i 2003: 0,23

Ventet gytebestand i 2003: 437 000 tonn

Konsekvenser av ulike fangstnivå i 2004:

Fiskedødelighet	Fangst (2004)	Gytebestand (2005)
0,23	160	437
0,26	186	411

Anbefalt kvote 2003: under 164 000 tonn

Avtalt TAC 2002: 164 000 tonn

Norsk-arktisk hyse

Status:

Hysebestanden ble i 2002 høstet ut over sikre biologiske grenser. Beregnet fiskedødelighet er godt over føre-var-grensen, og den har vært altfor høy siden 1997. Gytebestanden i 2003 er beregnet til å være 120 000 tonn, som er over føre-var-nivået på 80 000 tonn.

Forvaltningsplan:

ICES sin omtale av den vedtatte forvaltningsplanen finnes under "ICES sitt svar til Den Norsk-Russiske Fiskerikommisjonen vedrørende ny forvaltningsregel for norsk-arktisk torsk og norsk-arktisk hyse".

Forvaltningsråd: For at høstingen av bestanden skal foregå innenfor sikre biologiske grenser, tilrår ICES at fiskedødeligheten blir redusert til under føre-var-grensen på 0,35. Det tilsvarer at fangstene i 2004 blir lavere enn 120 000 tonn.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen:

Kritisk gytebestandsnivå (B_{lim}) = 50 000 tonn
Føre-var-gytebestandsnivå (B_{pa}) = 80 000 tonn
Kritisk fiskedødelighetsnivå (F_{lim}) = 0,49
Føre-var-fiskedødelighetsnivå (F_{pa}) = 0,35
Ventet fiskedødelighet i 2003: 0,48
Ventet gytebestand i 2004: 133 000 tonn

Konsekvenser av ulike fangstnivå i 2003:

Fiskedødelighet (2004)	Fangst (2004)	Gytebestand (2005)
0,25	90	167
0,35	120	150
0,48*	156	130
0,60*	185	113

* er ikke i samsvar med føre-var-prinsippet

Anbefalt kvote 2003: Lavere enn 101 000 tonn
Avtalt TAC 2003: 101 000 tonn

ICES er blitt bedt om å beregne opsjoner i henhold til en foreslått tre-årig forvaltningsplan. Disse opsjonene gir fiskedødeligheter over føre-var-nivå i 2004, og er derfor ikke i samsvar med føre-var-prinsippet slik det benyttes i ICES sin rådgivning i dag.

Norsk-arktisk blåkveite

Status: Situasjonen for blåkveite-bestanden er usikker. Beregningene viser at dagens totalbestand og gytebestand er lav sett i forhold til tidligere i historien, men det har vært en sakte vekst i senere år. I 2002 er begge beregnet til å være over gjennomsnittet for de siste 20 år. Fiskedødeligheten har de siste år vært litt under langtidsgjennomsnittet, med 2002-verdien som den laveste siden 1981. Rekrutteringen har vært stabil, men lav siden 1990.

Forvaltningsråd: ICES anbefaler at fangstene ikke må overstige 13.000 tonn i 2004 for å ha fortsatt vekst i bestanden. Videre bør det iverksettes ytterligere tiltak for å kontrollere fisket.

De fleste fiskeriuavhengige data (tokt) viser en positiv bestandsutvikling de siste årene, men bestandsvurderingen er fortsatt usikker, og en reduksjon i fiskedødelighet er ønskelig for å sikre ytterligere vekst. Ytterligere tiltak for å begrense fangstene, slik som utvidet kvoteregulering, stengning av områder og strengere bifangstgrenser bør innføres og håndheves effektivt.

Anbefalt fangst 2003: under 13 000 tonn

Snabeluer

Status: Snabeluerbestanden blir vurdert til å være utenfor sikre biologiske grenser. Selv om bestandsberegningen bare er en indikasjon på de relative trendene i bestandsstørrelsen, viser den at gytebestanden er nær et historisk lavmål. Årsklassene fra 1991-2002 er de laveste som er målt, og langt svakere enn årsklassene på 1980-tallet. Dersom ikke strakstiltak settes inn, vil bestanden bli kraftig redusert til langt under det man tidligere har hatt.

De siste gode årsklassene (1987-1990), som etterfølges av 12 svake årsklasser, utgjør derfor en siste mulighet i overskuelig framtid til å gjenoppbygge gytebestanden. Denne muligheten går tapt dersom fiskedødeligheten på disse årsklassene ikke reduseres kraftig. Basert på de opplysningene man har om gytebestand og årsklassene på 1990-tallet, vil bestanden av snabeluer ikke kunne opprettholde et direkte fiskeri på mange år. For å hindre at bestanden skal bli enda mindre, må tiltak opprettholdes for å verne snabeluer mot å bli tatt som bifangst i andre fiskerier, inkludert rekefisket.

Forvaltningsråd: ICES tilrår en fortsettelse av reguleringene som man har i 2003, dvs. ikke noe direkte trålfiske, stenging av områder, og lave tillatte bifangstrater, inntil toktresultat kan vise til en klar økning i gytebestand og yngelforekomster.

Vanlig uer

Status: Det har ikke vært mulig å beregne sikre biologiske grenser for bestanden av vanlig uer. Resultat fra tokt i Barentshavet og ved Svalbard, samt langs kysten og i fjordene, viser minkende forekomster av vanlig uer. Lave forekomster av yngel og ungfisk som har blitt etterfulgt av reduserte fiskbare forekomster, er blitt bekreftet av nedgangen i de kommersielle fangstene. Til sammen tyder dette på en svært urovekkende bestandsnedgang.

Forvaltningsråd: ICES tilrår en fortsettelse av reguleringene som man har i 2003, dvs. ikke noe direkte trålfiske, stenging av områder, og lave tillatte bifangstrater, inntil toktresultat kan vise til en klar økning i gytebestand og yngelforekomster.

Det direkte fisket på hunnfisk-konsentrasjoner i yngleperioden kan redusere effekten av gjenoppbyggingstiltak.

Fiskerireguleringene tillater opptil 20 % uer (snabeluer og vanlig uer til sammen) som bifangst i alt trålfiske etter andre arter. ICES vurderer denne bifangstprosenten som passende forutsatt at den reflekterer uunngåelig bifangst av uer.

Reke (*Pandalus borealis*) i Barentshavet og ved Svalbard

Status: Bestanden er trolig innenfor sikre biologiske grenser. De vitenskapelige toktene indikerer at rekebiomassen er omkring langtidsgjennomsnittet (1985-2002). Man har ingen gode beregninger av dødelighet som følge av fiskeriet. Både russisk og norsk innsats i fisket gikk ned i 2001, men økte litt igjen i 2002. Det er ingen vedtatte forvaltningsmål med denne bestanden.

Forvaltningsråd: ICES legger til grunn for sitt råd at dagens fangstrater er bærekraftige.

Torskens beiting på reke virker inn på rekebestandens dynamikk, og må tas hensyn til i forvaltningen. Torskens beiting på reke ble kraftig redusert i 2002. ICES vurderer fangstratene fra fiskeriene og toktseriene til å være av rimelig god kvalitet, men det må følges nøye med fremover om man vil få en ytterligere effektivitetsøkning som følge av økt bruk av dobbel- og trippeltrål.

Norsk vårgytende sild

Forvaltningsplan: De fem kyststatene, EU, Norge, Russland, Island og Færøyene, som forvalter denne bestanden i felleskap, ble i 1999 enige om en langsiktig forvaltningsstrategi. Et viktig element er at en tar sikte på å holde fiskedødeligheten for denne bestanden lavere enn 0,125. Videre ble partene i 2001 enige om at fiskedødeligheten skal reduseres dersom gytebestanden blir mindre enn 5 millioner tonn (B_{pa}). Målsetningene i forvaltningsplanen vurderes å være i tråd med føre-var-tilnærmingen. Det er imidlertid ikke oppnådd felles enighet for 2003 om totalkvote og fordeling av denne.

Status: Bestanden er innenfor sikre biologiske grenser. Årets analyse av bestanden er i tråd med tidligere prognoser, og gytebestanden i 2003 er estimert til vel 5 millioner tonn. En regner med at gytebestanden, ved anvendelse av avtalt beskatningsgrad, vil øke til mellom 6 og 7 millioner tonn i 2004. Dette på grunn av rekruttering av årsklassene 1998 og 1999. Årsklassene 2000 og 2001 er svakere, slik at en må regne med en viss nedgang i gytebestanden når disse årsklassene rekrutterer i perioden 2005-2006. En regner videre med at 2002 årsklassen er relativt sterk. Individuer av denne årsklassen er registrert både i Barentshavet og i Norskehavet.

Forvaltningsråd: ICES anbefaler at fisket bør forvaltes i henhold til avtalt forvaltningsplan som innebærer en kvote på 825 000 tonn i 2004.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen:

Kritisk gytebestandsnivå (B_{lim}) = 2,5 mill. tonn
Føre-var-gytebestandsnivå (B_{pa}) = 5,0 mill. tonn
Føre-var-fiskedødelighetsnivå (F_{pa}) = 0,15
Ventet fiskedødelighet i 2003: 0,11
Ventede landinger i 2003: 710 000 tonn
Ventet gytebestand i 2004: 6,4 mill. tonn

Konsekvenser av ulike fangstnivå i 2004

Fiskedødelighet (2003)	Fangst (2004) (tusen tonn)	Gytebestand (2005) (mill. tonn)
0,11	757	5,7
0,125	825	5,6
0,15	977	5,5

Anbefalt kvote 2003: 710 000 tonn

Det er ikke oppnådd endelig avtale om TAC for 2003

Høstgytende sild i Nordsjøen og Skagerrak/Kattegat

Kriterier for rådgivningen: EU og Norge har avtalt en fangstregel hvor maksimal F er 0,25 for voksen sild og 0,12 for ungsild, under forutsetning av at gytebestanden er over 1,3 millioner tonn. Så lenge gytebestanden er lavere, har ACFM tilrådd $F = 0,2$ for voksen sild og $F < 0,1$ for ungsild.

Status: Bestanden er innenfor sikre biologiske grenser. Gytebestanden ble beregnet til å være 1,6 millioner tonn i 2002 og ventes å øke til 2,2 millioner tonn i 2003. Årsklassene fra 1998 og 2000 ser ut til å være sterke, mens 2002 årsklassen ser ut til å være svak. Det er imidlertid gode utsikter for en videre positiv bestandsutvikling pga. de sterke årsklassene som kommer inn.

Forvaltningsråd: Det er gitt ulike opsjoner for fangstnivå, og den positive bestandsutviklingen gir rom for en videre økning i totalfangst. ICES anbefaler at kvoten for 2004 ikke bør være så stor at fiskedødeligheten som EU og Norge er blitt enige om som fangstregel ($F_{2-6} < 0.25$), overskrides. Dette gir et fangstuttak av voksen sild på ca. 500 000 t i 2004.

Nøkkeltall:

Kritisk gytebestandsnivå (B_{lim}) = 800 000 tonn

Føre-var-gytebestandsnivå (B_{pa}) = 1,3 mill. tonn

Føre-var-fiskedødelighetsnivå (F_{pa}) for 3-7 åringer = 0,25

Føre-var-fiskedødelighetsnivå (F_{pa}) for 1-2 åringer = 0,12

Ventet fiskedødelighet i 2003 for 3-7 åringer: 0,24

Ventet fiskedødelighet i 2003 for 1-2 åringer: 0,04

Ventet landinger i 2003: 434 000 tonn

Ventet gytebestand i 2004: 2,5 mill. tonn

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2003

Lodde ved Island, Øst-Grønland og Jan Mayen

Forvaltningsplan: Fisket blir forvaltet i henhold til en todelt beskatningsregel, som tar sikte på at minst 400 000 t av den modnende bestanden får gyte ved slutten av fiskesesongen. Det utarbeides i mai et kvoteråd for hele sesongen (som strekker seg fra juli et år til mars året etter), og ved begynnelsen av sesongen settes en foreløpig kvote lik 2/3 av den totale kvoten. Basert på nye undersøkelser under innsiget om høsten og vinteren justeres så kvoten slik at forvaltningsplanen blir oppfylt.

Status: Gytebestanden er høyst variabel fordi den baserer seg på kun to årsklasser. Gytebestanden vinteren 2003 er beregnet til å være 410 000 t, dvs på det nivået som er ansett å være tilstrekkelig for å kunne oppnå tilfredsstillende rekruttering.

Forvaltningsråd: For å sikre en gytebestand på minst 400 000 t i mars 2004, anbefaler ICES at TAC for første del av 2003/2004-sesongen ikke bør overstige 555 000 t. Dette er 2/3 av den totale fangsten på 835 000 t prognostisert for hele sesongen.

Selv om sommer/høst-sesongen 2003 kan åpnes 20. juni, anbefaler ICES at områder med stor tetthet av unglodde bør stenges for kommersielt fiske for å hindre høsting av en stor andel umoden lodde.

ICES anbefaler videre at data fra toktene i november 2003 og/eller januar-februar 2004 blir brukt til å fastsette den endelige TAC for sesongen 2003/2004.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen:

Kritisk gytebestandsnivå (B_{lim}) = 400 000 tonn

Føre-var-gytebestandsnivå (B_{pa}) = Ikke relevant

Føre-var-fiskedødelighetsnivå (F_{pa}) = Ikke relevant

Ventede landinger i sesongen 2003/2004: 830 000 tonn

Ventet gytebestand i 2004: 400 000 mill. tonn

Foreløpig anbefalt TAC for hele sesongen 2002/2003: 1 040 000 tonn

Avtalt TAC for hele sesongen 2002/2003, basert på undersøkelser gjennom sesongen: 1 000 000 tonn

Fangst hele sesongen 2002/2003: 985 000 tonn

SAK 3/2003

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK NORD FOR 62°N I 2003, HERUNDER SAMLEKVOTEORDNINGEN.

Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. GENERELT

1.1. KVOTESITUASJONEN FOR TORSK

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (4.-8. november 2002) ble det enighet om en totalkvote for 2003, inkludert 40.000 tonn "Murmanskorsk", på 395.000 tonn. I tillegg kommer 40.000 tonn norsk kystorsk. Fordelingen av torskekvoten i Barentshavet i 2003 er som følger:

Tabell 1: Kvotesituasjonen for 2003.

Land	Tonn
Norge:	195.550
Russland:	183.550
Tredjeland:	55.900
Sum:	435.000

Av den norske kvoten ble et tilleggskvantum på 115 tonn avsatt til tredjeland. Disponibelt for norske fiskere er da 195.435 tonn torsk. Den norske kvoten av torsk er fordelt med 57.919 tonn (29,64 %) til trålerne og 137.516 tonn (70,36 %) til den konvensjonelle flåten.

1.2. SAMLET FISKE AV TORSK HITTIL I ÅR

Ved utgangen av uke 20 (pr. 18. mai) var det registrert følgende landet kvantum torsk (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag:

Tabell 2: Fangstutvikling 2003.

Salgslag	Konvensjonelle	Trål	Sum
Norges Råfisklag	105 773 tonn	22 657 tonn	128 430 tonn
Sunnmøre og R. Fiskesalgslag	6 288 tonn	4 377 tonn	10 665 tonn
Vest-Norges Fiskesalgslag	1 826 tonn	21 tonn	1 847 tonn
Nullseddler/NSL/Andre	15 tonn	2 769 tonn	2 785 tonn
SUM	113 902 tonn	29 824 tonn	143 727 tonn
Kvoteavsetning	137 516 tonn	57 919 tonn	195 435 tonn
Rest	23 614 tonn	28 095 tonn	51 709 tonn
% Utnyttelse	82,8 %	51,5 %	73,5 %

På samme tidspunkt i fjor var utnyttelsen av torskekvoten på totalt 78,7 %. Utnyttelsen er således noe lavere i år enn i fjor. I fjor hadde henholdsvis konvensjonelle og trål utnyttelse på 87,4 % og 57,9 %.

1.3. LOFOTFISKET

I følge foreløpige tall fra Norges Råfisklag er årets skreikvantum ??,?? tonn rund vekt. Følgende oversikt viser totalt skreikvantum, samt deltakelse i antall fartøy og antall mann påmeldt til Lofotoppsynet for årene 1983-1996. Fra og med 1997 er kvantum og antall fartøy basert på sluttседdelstatistikken. For disse årene har vi dermed ikke oversikt over hvor mange mann som har deltatt i Lofotfisket.

Tabell 3: Lofotfisket.

År	Kvantum	Antall fartøy	Antall mann
1983	81.392	1.853	4.488
1984	72.341	1.836	4.543
1985	39.856	1.041	3.593
1986	23.835	905	2.347
1987	28.635	1.028	2.648
1988	18.453	933	2.349
1989	21.800	777	1.960
1990	23.757	994	1.992
1991	38.622	1.760	3.343
1992	44.688	2.030	3.780
1993	49.320	1.760	3.414
1994	60.455	1.615	3.291
1995	51.690	2.065	4.000
1996	50.375	1.772	3.971
1997	57.592	1.609	
1998	52.432	1.627	
1999	29.620	1.600	
2000	28.389	1.451	
2001	29.772	1.326	
2002	44.147	1.487	
2003	47.524	1.771	
Gjennomsnitt	42 592	1 487	

Som vi ser av tabellen er årets Lofotfiske ca. 8 % større kvantumsmessig enn lofotfisket i fjor. Antall deltakende fartøy er gått kraftig opp (19 %) sammenlignet med fjoråret, og antall deltakende fartøy har ikke vært høyere siden 1996. Det ikke har vært landet større kvanta torsk i Lofotfisket siden 1998.

1.4. FORDELING AV FANGST AV TORSK PÅ KONVENSJONELLE REDSKAP

Oversikten nedenfor viser fordelingen av fangst av torsk mellom de konvensjonelle redskapene (garn, line, juksa og snurrevad) pr. månedsskiftet april/mai for årene 1989 - 2002. Tabellen inkluderer alle konvensjonelle fartøy.

Tabell 4: Redskapsstatistikk.

År	Garn		Line		Juksa		Snurrevad	
	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%
1989	50.130	56,4	19.818	22,3	6.029	6,8	12.932	14,5
1990	24.617	50,3	8.526	17,7	10.276	20,4	5.596	11,6
1991	52.963	51,2	17.506	16,9	21.633	20,9	11.378	11,0
1992	55.106	52,0	15.352	14,5	23.756	22,4	11.802	11,1
1993	64.615	51,9	21.392	17,2	20.127	16,2	18.230	14,7
1994	79.343	50,0	30.592	19,3	23.142	14,6	25.506	16,1
1995	70.912	51,2	30.964	22,4	10.894	7,9	25.617	18,5
1996	79.366	52,5	31.759	21,0	10.838	7,2	29.298	19,4
1997	88.205	55,5	28.932	18,2	9.472	6,0	32.393	20,4
1998	84.496	57,5	25.045	17,0	7.649	5,2	29.620	20,2
1999	53.766	53,6	18.085	18,0	6.569	6,5	21.943	21,9
2000	47.154	55,0	13.368	15,6	4.978	5,8	20.240	23,6
2001	53.983	51,8	18.060	17,3	8.939	8,6	23.077	22,2
2002	57.900	49,8	20.500	17,6	12.650	10,9	25.150	21,6
2003	56.024	51,2	18.734	17,1	11.333	10,4	23.236	21,3

Som vi ser av tabellen er den relative fangstfordelingen mellom de ulike redskap i perioden januar- april i 2003 nokså lik samme periode i 2002.

2. REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLING I FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Reguleringsopplegget for den konvensjonelle flåten er også i år tredelt: Fartøy på 28 meter og over, gruppe I og gruppe II. Innenfor gruppe I har man delt flåten inn i 4 grupper etter fartøyets lengde. Nedenfor følger en gjennomgang av de enkelte reguleringsgruppene.

2.1. FARTØY PÅ 28 METER OG OVER.

Deltakelsen til alle fartøy på 28 meter største lengde og over er i 2003 regulert innenfor samme ordning som i tidligere år, jf. forskrift J-249-2002.

Det er avsatt 17.616 tonn til denne fartøygruppen, noe som utgjør 12,81 % av avsetningen til den konvensjonelle flåten. Fisket er regulert med fartøykvoter og eventuell bifangst må dekkes innenfor fartøykvotene. Gruppekvoten er ikke periodisert. Pr. 18. mai er det landet 5.263 tonn, det gjenstår dermed 12.353 tonn av gruppekvoten for disse fartøyene. Dette er som forventet, da denne fartøygruppen tradisjonelt fisker mesteparten av kvoten på slutten av året. Tidligere har denne flåtegruppens kvote vært periodisert med 30 % etter 1. september, men denne periodiseringen ble opphevet foran 2003.

2.2 FARTØY UNDER 28 METER.

Som nevnt over er fartøy i gruppe I også i år delt inn i 4 reguleringsgrupper; Fartøy under 10 m., fartøy mellom 10 og 14,9 meter, fartøy mellom 15 og 20,9 meter og fartøy fra 21 til 27,9 meter. Gruppekvotene i gruppe I og II fremgår av tabellen nedenfor:

Tabell 5: Konvensjonelle gruppekvoter.

Lengdegruppe	Gruppekvote	%
Gruppe I <10 m	14.156 tonn	13,25
Gruppe I 10 – 14,9 m	40.865 tonn	38,25
Gruppe I 15 – 20,9 m	32.051 tonn	30,0
Gruppe I 21 – 27,9 m	19.765 tonn	18,5
Sum Gruppe I	106.836 tonn	100
Gruppe II	13.064 tonn	
Sum konv. u/28 m	119.900tonn	

De to reguleringsgruppene under 15 meter i gruppe I og hele gruppe II er regulert med samlekvoter, mens de to gruppene over 15 meter i gruppe I er regulert med maksimalkvoter og periodisering. Gruppene blir gjennomgått nedenfor.

2.2.1. Fartøy i gruppe I mellom 21 og 28 meter.

Denne fartøygruppen har en gruppekvote av torsk på 19.765 tonn. Av dette er 25 % (4.941 tonn) avsatt til et fiske etter 1. september. Fisket innenfor denne gruppen er regulert med maksimalkvoter, hvor det er lagt inn en overregulering på 10 %. Fisket ble stoppet 9. mars for å sikre at 25 % av gruppekvoten skulle gjenstå til et fiske etter 1. september.

Det viste seg i ettertid at fisket ble stoppet noe sent, og periodekvoten er overfisket. På stopptidspunktet var det fisket ca. 14.900 tonn. Hvis vi legger til bifangst av torsk i andre fiskerier frem til 1. september og fangst av fartøy som er fritatt for periodiseringen på grunn av fiskeforsøk med levende fangst av torsk, så kan vi estimere at det neppe vil stå igjen mer enn ca. 15 % (ca. 3.000 tonn) av gruppekvoten, til å dekke både bifangst og et direkte fiske i årets fire siste måneder.

Pr. 18. mai er det totalt landet 15.959 tonn av denne fartøygruppen. Periodekvoten er dermed overfisket med 1.135 tonn. Det direkte fisket til høsten vil bli stoppet når man beregner at restkvantumet vil dekke bifangst av torsk i andre fiskerier etter stoppen.

2.2.2. Fartøy i gruppe I mellom 15 og 21 meter.

Denne fartøygruppen har en gruppekvote av torsk på 32.051 tonn. Også for denne gruppen var gruppekvoten periodisert med 25 % til etter 1. september. Fisket innenfor denne gruppen er regulert med maksimalkvoter, hvor det er lagt inn en overregulering på 10 %. Fisket ble stoppet 22. mars. Også for denne gruppen ble stoppen iverksatt noe sent, og periodekvoten på ca. 24.000 i perioden 1.1. – 31.8. vil bli betydelig overfisket, i og med at det ved stopptidspunktet var landet 26.000 tonn. Pr. 18. mai er det totalt landet 26.949 tonn av denne fartøygruppen. Periodekvoten er dermed overfisket med ca. 2.910 tonn.

Medregnet bifangst av torsk i andre fiskerier frem til 1. september og fangst av fartøy som er fritatt for periodiseringen på grunn av fiskeforsøk med levende fangst av torsk, så estimerer vi at det vil stå igjen ca. 15 % (ca. 4.000 tonn) av gruppekvoten. Restkvantumet skal dekke både bifangst og et direkte fiske etter 1. september.

2.2.3. Samlekvoteordningen.

Samlekvote som reguleringsform er videreført for alle fartøy under 15 meter største lengde i gruppe I. I tillegg er alle fartøy i gruppe II regulert med samlekvoter Samlekvoteene er garanterte kvoter og omfatter torsk, hyse og sei nord for 62° N. I gruppe I er det avsatt 14.156 tonn torsk for fartøy under 10 meter og 40.856 tonn for fartøy mellom 10 og 14,9 meter. Avsatt kvantum av hyse og sei til samlekvoteordningen i gruppe I er henholdsvis 13.533 tonn og 26.905 tonn. I gruppe II er det avsatt 13.064 tonn torsk, 2.852 tonn hyse og 8.193 tonn sei. Avsetningene i gruppe II skal også dekke fritidsfiske.

Omregningsfaktoren mellom artene er i 2003: 1 kg sei = 0,25 torskeneheter, 1 kg hyse = 0,7 torskeneheter og 1 kg torsk = 1 torskenehet. Samlekvoteene fremgår av tabellen nedenfor.

Tabell 6: Samlekvoter for fartøy i gruppe I.

Lengdegrupper	Torsk	Hyse	Sei	Samlekvote
0 – 6,9	14,5	6	20	23,70
7 – 7,9	17,6	9	23	29,65
8 – 8,9	19,7	12	26	34,60
9 – 9,9	24,9	15	29	42,65
10 – 10,9	28,3	18	32	48,90
11 – 11,9	36,5	21	35	59,95
12 – 12,9	44,7	24	38	71,00
13 – 13,9	55,6	27	41	84,75
14 – 14,9	63,9	30	44	95,90

Tabell 7: Samlekvoter for fartøy i gruppe II.

Lengdegrupper	Torsk	Hyse	Sei	Samlekvote
0 – 7,9	10	2,1	6,0	12,97
8 – 9,9	14	2,9	8,4	18,13
10 – 14,9	16	3,4	9,6	20,78
15 – 27,9	19	4,0	11,4	24,65

Torskekvote som inngår i samlekvoteen beregnes på grunnlag av fartøyets basislengde. Fartøyene kan ikke fiske mer enn 70 % av samlekvoteen som torsk i gruppe I og 80 % i gruppe II. I 2002 kunne fartøy som var regulert med samlekvoter fiske opptil 90 % av samlekvoteene som torsk.

Status pr. 18. mai er som vist i tabell 8.

Tabell 8: Utviklingen i fisket for fartøy med samlekvoter.

Fartøygrupper	Art	Kvote	Fangst	Rest
Gruppe I, under 10 m	Torsk	14 156	9 636	4 520
	Hyse	3 297	500	2 797
	Sei	10 534	762	9 772
	Samlekvote	19 097	10 177	8 921
Gruppe I, 10 - 14,9 m	Torsk	40 865	43 802	-2 937
	Hyse	10 236	2 904	7 332
	Sei	16 371	5 766	10 605
	Samlekvote	52 123	47 276	4 847
Gruppe II	Torsk	13 064	12 246	818
	Hyse	2 852	614	2 238
	Sei	8 193	1 475	6 718
	Samlekvote	17 109	13 045	4 064

Samlekvoten i tabellen over er regnet i torskeenheter. Fangsttallene i tabellen er ikke omregnet, men ved beregning av rest samlekvote har man regnet om til torskeenheter.

Det avsatte kvantumet av torsk er oppfisket for fartøy mellom 10 og 15 meter, mens de to andre fartøygruppene har torsk igjen på samlekvotene.

Dersom man ser på prosentvis fordeling av fangsten av de tre artene utgjør torsk 85 %, hyse 5 % og sei 10 %. Dette er omtrent samme fordeling mellom artene som i fjor på samme tid. Tatt i betraktning at hovedsesongen av torsk nå er ferdig var det forventet at en stor del av fangstene ville være torsk på dette tidspunktet, men at dette ville jevne seg ut når man ser på året under ett. Ser man på forholdet mellom avsatt kvantum er dette: 63,3 % torsk, 13,8 % hyse og 22,9 % sei.

Den prosentvise fordelingen av fangstene for fartøy som var regulert med samlekvoter i 2002 var på årsbasis 69 % torsk, 12 % hyse og 19 % sei. Fordelingen mellom de tre artene nærmet seg altså den kvotemessige fordelingen i løpet av 2002. Det må også legges til grunn, ut fra tradisjonelt fangstmønster, at hyse og sei vil prioriteres i gjenværende periode av 2003.

Hvis vi ser på gjennomsnittlig førstehandsverdi denne gruppen har oppnådd hittil i år er prisforholdet mellom hyse og torsk 0,61 mens prisforholdet mellom sei og torsk er 0,36. Det relative prisforholdet mellom torsk og hyse tilsier at et fiske på torsk på bekostning av hyse er lønnsomt. Imidlertid er prisforholdet mellom torsk og sei slik at det vil være lønnsomt å fiske sei på bekostning av torsk. Dersom man skulle benytte omregningsfaktorene til å motivere til å fiske hyse og sei isteden for torsk vil man måtte redusere omregningsfaktorene.

2.3. ENDRING AV PERIODISERINGEN

Fiskeridepartementet har bedt Reguleringsrådet om å vurdere å endre oppstartstartdatoen for høstfiske, for fartøy i gruppe I mellom 15 og 28 meter, fra 1. september til 1. august. Fiskeridirektøren vil minne om at man bør tilstrebe forutsigbarhet i reguleringene, og at enhver endring i reguleringsopplegget vil kunne ha konsekvenser for noen som har innrettet

Fiskeridirektoratet
Pb 185, Sentrum
5804 Bergen

Att: Reguleringsrådet

Reguleringen av diverse fiskerier i 2003

Det vises til mottatt innkalling til møte i Reguleringsrådet den 11. juni 2003. I henhold til mottatt sakliste vil Norges Kystfiskarlag fremlegge følgende forslag til reguleringen av de enkelte fiskerier i 2. halvår 2003:

Regulering av fisket etter torsk nord for 62N

Ved utgangen av uke 21 gjenstod det i følge Fiskeridirektoratets fangsstatistikk 9.659 tonn av kvoten for konvensjonelle fartøy under 28 meter. For samlekvoteflåten viste statistikken en restavsetning på 8.479 tonn (samlekvote) for gruppe I fartøy under 10 meter, 4.030 tonn (samlekvote) for gruppe I fartøy 10-14,9 meter, og 3.514 tonn for samlekvotefartøy i gruppe II. For fartøy over 15 meter gjenstod det 5.066 tonn av gruppeknoten for fartøy 15-20,9 meter, og 3.736 tonn for fartøy 21-27,9 meter.

Norges Kystfiskarlag har i brev av 09.01.03, 13.02.03 og 09.04.03 til Fiskeridepartementet, protestert mot den reguleringen som har vært gjennomført for fartøy 15-28 meter, og krevd periodiseringen opphevet. Norges Kystfiskarlag har påpekt at en slik regulering medfører en uheldig vridning av fangstmønsteret mot et mindre bærekraftig fiske etter yngre årsklasser langs Finnmarkskysten etter 1. september. Norges Kystfiskarlag har videre uttrykt sterk skepsis til at trålflåtens krav om avsetning av høstkvote nå er overført til kystflåten. Resultat av denne reguleringen har vært et utstrakt kappfiske utenfor Lofoten og Vesterålen, noe som medførte at Norges Råfisklag måtte innføre ukekvoter for samtlige fartøygrupper.

Landstyret i Norges Kystfiskarlag fattet i styremøte 1. mars følgende enstemmige vedtak:

" Det vises til Fiskeridirektoratets overføring av om lag 1000 tonn (i følge media) torsk nord for 62N fra gruppeknoten 15-21 meter til gruppen 21-28 meter. Landstyret i Norges Kystfiskarlag finner grunn til å rette skarp kritikk mot fiskerimyndighetene for den ustabilitet og usikkerhet som er blitt skapt i kystflåtens driftsgrunnlag gjennom den senere tids reguleringsgrep. Fiskeridirektoratets avgjørelse viser at fordelingen mellom fartøygruppene ikke ligger fast, og åpner dermed for en rekke prinsipielle spørsmål vedrørende fordelingen. Landstyret vil på denne bakgrunn fremme krav om en snarlig og fullstendig gjennomgang og revisjon av gjeldende reguleringsystem. Landstyret ber om at det i en slik revisjon innarbeides endring av skjæringsdatoen til 31. desember 2002, justering av gruppekvoter ved

overgang mellom ulike fartøygrupper, og en fullstendig opprydding i det såkalte "opptrykket" mellom gruppe II og gruppe I. Videre en generell økning i Kystflåtens kvoteandeler i tråd med Norges Kystfiskerlags reguleringsmodell."

Norges Kystfiskerlag gjentar på denne bakgrunn kravet om at fiske etter torsk med konvensjonelle redskaper for fartøy over 15 meter må gjenåpnes umiddelbart.

Tilgangen på torsk første halvår 2003 har vært svært god i Lofoten og også langs deler av kysten for øvrig. Langs store deler av kysten har imidlertid spesielt den minste flåten vært forhindret av værforholdene. Nye signaler fra forskerne tyder på at bestanden er i bedre forfatning enn tidligere antatt. Høsten 2002 anbefalte ICES en beskatningsgrad (fiskedødelighet) på 0,42 i år 2003. Dette tilsvarer en fangst på under 305.000 tonn. Totalkvoten er som kjent fastsatt til 395.000 tonn, hvorav den norske kvoten utgjør 195.500 tonn, inkludert 40.000 tonn kysttorsk.

Norges Kystfiskerlag har alltid hevdet at vi skal ha en bærekraftig forvaltning av havets ressurser. Organisasjonen har argumentert for ansvarlig fiske, og hilst føre-var-prinsippet velkommen. Norges Kystfiskerlag anser beskatningsmønsteret for å være svært viktig for å kunne ha en bærekraftig forvaltning, og til et fremtidig økt kvotegrnlag. Ved et uforsvarlig høyt totaluttak blir beskatningsmønsteret desto viktigere.

Norges Kystfiskerlag finner grunn til å gjenta følgende forvaltningskrav:

- Norges Kystfiskerlag krever at en må endre fiskemønsteret i retning av en mer bærekraftig beskatning. Uttaket av små fisk må reduseres gjennom økt minstemål i trålfisket og omlegging til mer bruk av passive og selektive redskaper.
- Norges Kystfiskerlag krever at maskevidden i trål må økes til 155mm.
- Norges Kystfiskerlag krever at norske myndigheter fører et strengere regime med stengning av felt med mye ungfisk.
- Norges Kystfiskerlag krever at myndighetene hyrer flere inspektører i aktivt bruk for å føre kontroll med fartøyaktiviteten i norsk sone, slik at en får bedre kontroll med at reguleringsbestemmelsene blir fulgt, og at fisk ikke dumpes.
- En stadig økende andel av den russiske kvoten fiskes av norskregistrerte fartøy eller norskeide/registrerte fartøy under fremmed flagg. Norges Kystfiskerlag krever at Fiskeridirektøren og Fiskeridepartementet iverksetter tiltak som sikrer at samtlige norsk-kontrollerte fartøy blir underlagt norsk lov hva angår minstemålsbestemmelser og bestemmelser om utkast etc.
- En må i forskriftene få et klarere skille mellom havfiskeflåte og kystflåte, og mellom aktive og passive redskaper, for på den måten å legge grunnlaget for et bedre reguleringsregime for lokale ressurser. Lokale kysttorskbestander må i sin helhet forbeholdes kystflåten.
- Norges Kystfiskerlag krever at myndighetene følger opp signalene fra Stm.nr 51 og henviser fartøy over 28 meter til å fiske utenfor 12-milsgrensen. Videre må

også autlinefartøy under 28 meter med fryseri om bord, henvises til å fiske utenfor 12 n. mil.

- Med den teknologiske utviklingen en har sett i snurrevadfisket, er det klart at dette redskapet i en del tilfeller har utviklet seg på en måte som gjør at stor snurrevad må reguleres som trål og ikke som konvensjonelle redskap. Innenfor 4 n.mil må det kun være tillatt å bruke snurrevad med maksimalt 150 maskers høyde og 4 kveiler (880 meter) tau. På gytefelt må all bruk av aktive redskaper som trål, not og snurrevad forbys.

Norges Kystfiskarlag er prinsipielt av den oppfatning at kystflåten som fisker med passive og selektive redskaper som garn, line og jukse bør få fiske mest mulig fritt. Det kan ikke aksepteres at kystflåten som fanger stor fisk, skaffer mest arbeidsplasser på sjø og land, skaper størst verdi i forhold til kilo fanget fisk, og forurenses minst (CO2 utslipp) i forhold til landet kvantum, gjennom strenge reguleringer må bære belastningen av en feilslått forvaltning.

Gruppe-II:

For første gang er gruppe II inneværende år regulert med samlekvoter på lik linje med gruppe I fartøy under 15 meter. Gruppe II fartøy har anledning til å fiske 80% av samlekvotene som torsk. Maksimalkvotene av torsk som er lagt til grunn gir en overregulering på ca 100%. Fiskeridirektøren fremholdt i Reguleringsrådets møte 27. og 28. november 2002 at maksimal/samlekvotene for gruppe II kunne bli justert opp i løpet av 1. halvår, dersom det viste seg at reguleringsopplegget var for stramt. Det ble påpekt at årets regulering er noe strammere enn det som var tilfellet ved årets begynnelse i fjor.

Fiskeridirektoratets fangststatistikk viser at det ved utgangen av uke 21 gjenstod ca 3.500 tonn av gruppens samlekvoter på 17.109 tonn. Gruppe II består av en stor del mindre fartøy som generelt fisker med passive og selektive redskaper. Disse fartøyene har sin tradisjonelle driftstid i torskefisket fra januar og ca frem til midten av sommeren. En del mindre fartøy langs deler av kysten har fram til påsken i år vært forhindret i vinterfisket av værforholdene.

Gitt de signaler som er fremkommet fra forskerhold angående torskebestanden, samt det faktum at gruppe II flåten driver et begrenset og bærekraftig forsvarlig fiske, vil Norges Kystfiskarlag be om at Fiskeridirektoratet utviser romslighet i forhold til gruppekvoten dersom det avsatte kvantum viser seg å ikke være tilstrekkelig. Det må også tas hensyn til at fangst landet av fritidsfiskere og ungdomsfiskekvantum også blir belastet gruppe II.

Det påpekes at det også etter overføringen av fartøy fra gruppe II til gruppe I f.o.m årsskiftet, fremdeles er en rekke heltidsfiskere igjen i gruppe II. Disse fartøyene har med innføring av lave samlekvoter fått redusert sitt driftsgrunnlag betydelig. Norges Kystfiskarlag har i brev av 02.04.03 til Fiskeridepartementet ved Fiskeriminister Svein Ludvigsen bedt om en redegjørelse for antallet gjenværende heltidsfiskere i gruppe II. Henvendelsen er så langt ikke besvart.

Regulering av fisket etter hyse nord for 62N

Det vises til erfaringene fra i 2002. Fisket etter hyse ble da stoppet allerede 23. mars, fordi gruppekvoten for fartøy under 28 meter utenom samlekvoteordningen var beregnet oppfisket. På bakgrunn av markedssituasjonen besluttet Reguleringsrådet å utsette ny oppstart av hysefisket til 1. august. Norges Kystfiskarlag støttet denne vurderingen. Arbeidsutvalget fremmet imidlertid følgende innspill til reguleringen:

” ... Videre ber en om at utviklingen i fisket følges nøye for å kunne iverksette endringer med tanke på økning i maksimalkvoter eller åpning for fritt fiske på et tidlig tidspunkt. Det samme gjelder for reguleringen av fisket etter sei nord for 62N. Arbeidsutvalget ber også om at innblanding av torsk i fisket etter hyse og sei blir nøye vurdert, slik at det er praktisk mulig å avvikle fisket.”

Maksimalkvoten for hyse for konvensjonelle fartøy under 28 meter som ikke deltar i samlekvoteordningen ble økt med 25% f.o.m 13. august. Deretter med 30% f.o.m 21. august, for så å bli økt med 50% f.o.m 4. september. Fisket ble deretter sluppet fritt 20. september samtidig som den tillatte bifangst delen av torsk ble økt til 25 %. Fisket ble til slutt stoppet 8. desember. Det ble da tillatt en bifangstprosent på 25% hyse ved fiske etter andre fiskeslag.

Denne stykkevisse tildelingen medførte en rekke praktiske problemer for utøvelsen av hysefisket i 2002, og vanskeliggjorde en fornuftig driftsplanlegging.

For 2003 er det derfor nødvendig å legge til rette for en langt mer helhetlig regulering som sikrer en fornuftig avvikling av fisket og tilstrekkelig tid til å planlegge driften, og som hindrer unødige driftsavbrudd. Antallet økninger i maksimalkvotene bør søkes begrenset enten ved å foreta en større økning tidlig i sesongen, eller ved at fisket slippes fritt på et tidligere tidspunkt enn i fjor.

Den norske kvoten er i år på 57.500 tonn. Fiskeridirektoratets fangststatistikk viser at det pr utgangen av uke 21 gjenstod 20.733 tonn av gruppekvoten til den konvensjonelle flåten under 28 meter (inkl. samlekvote). Dette utgjør drøyt 4.500 tonn mer enn ved samme tidspunkt i fjor. Dette taler for at en økning i maksimalkvotene og eventuelt frislipp må vurderes på et tidlig tidspunkt. Av hensyn til den praktiske gjennomføringen av fisket må antallet endringer i reguleringene (økning av maksimalkvotene) søkes begrenset.

Norges Kystfiskarlag krever på denne bakgrunn fritt fiske etter hyse for konvensjonelle fartøy under 28 meter ut året.

Det påpekes at det vil være fullt mulig å stenge fisket dersom det skulle oppstå en situasjon der kvotene står i fare for å bli overfisket, og de fleste fiskerne vil heller ha landligge på senhøsten framfor å ligge uvirksom i sommermånedene.

Norges Kystfiskarlag mener det bør vurderes om også samlekvoteflåten skal få ta del i en eventuell økning av maksimalkvotene, samt frislipp.

Det vises i den forbindelse til den regulering som ble gjennomført i fisket etter sei i 2002. For samlekvoteflåten vil en slik løsning kunne gi positive økonomiske ringvirkninger i en situasjon med reduserte priser og lave kvoter. Et eventuelt frislipp også for samlekvoteflåten må ses i sammenheng med utviklingen i fisket for den konvensjonelle flåten over 15 meter, da dette naturlig vil medføre at overreguleringen øker.

Ved en eventuell stans i fisket før 1. august, anbefaler Norges Kystfiskarlag at ny oppstartsdato fastsettes til 1. august.

En slik løsning vil i stor grad ivareta hensynet til tilgjengelighet og størrelsessammensetning, samt begrense bifangsten av torsk ved et direktefiske etter hyse.

Av hensyn til den praktiske gjennomføringen av fisket, samt å hindre utkast av fisk, anbefaler Norges Kystfiskarlag at den tillate bifangst andelen av torsk settes til 25%.

Det vises i den forbindelse til de signaler som nylig er fremkommet fra forskerhold der det fremgår at situasjonen for torskebestanden trolig er noe bedre enn tidligere antatt. Den konvensjonelle flåtens beskatningsmønster tilsier at en tillatt bifangst på 25 % ikke bør medføre negative effekter for bestanden.

Regulering av fisket etter sei nord for 62N

Det vises til erfaringene fra i 2002. Totalkvoten av sei ble ved årets begynnelse (2002) fastsatt til 142.000 tonn etter avsetning av 10.000 tonn til andre lands fiske. Nye beregninger fra ACFM viste at bestandssituasjonen var bedre enn tidligere antatt, og totalkvoten ble på denne bakgrunn økt med 10.000 tonn, og fordelt på de ulike gruppene f.o.m 15. juli.

Maksimalkvotene for sei ble opphevet for konvensjonelle fartøy under 28 meter utenom samlekvoteflåten f.o.m 20. september. Det ble deretter innført fritt fiske også for samlekvoteflåten f.o.m 24. september, med en tillatt bifangst av torsk og hyse på 25%. Fiskeridirektoratets fangststatistikk viser at det til tross for dette reguleringsgrepet gjenstod 5.743 tonn av den samlede konvensjonelle kvoten ved utgangen av 2002.

Årets norske kvote er på 154.000 tonn. Pr. utgangen av uke 19 2003 viser fangststatistikken at det gjenstår 36.934 tonn av den konvensjonelle gruppekvoten for flåten under 28 meter. Dette utgjør 5.700 tonn mer enn på samme tidspunkt i fjor. Hensynet til den praktiske gjennomføringen av fisket og erfaringene fra fjorårets hysefiske tilsier at antallet endringer i reguleringene (økning av maksimalkvotene) bør søkes begrenset.

På denne bakgrunn, og sett ut fra erfaringene fra fjoråret, krever Norges Kystfiskarlag fritt fiske etter sei nord for 62N for konvensjonelle fartøy under 28 meter ut året.

Det påpekes at det vil være fullt mulig å stenge fisket på et tidligere tidspunkt dersom det skulle oppstå en situasjon der kvotene står i fare for å bli overfisket.

Sett ut fra erfaringene fra fjoråret finner Norges Kystfiskarlag det naturlig at også samlekvoteflåten får ta del i en eventuell økning av maksimalkvotene, samt frislipp.

Norges Kystfiskarlag vil fremheve at en økning av kvotene/frislipp også for samlekvoteflåten vil kunne gi positive økonomiske ringvirkninger i en ellers vanskelig situasjon, der flåten har lidd økonomisk som følge av prisnedgang i kombinasjon med lave kvoter.

På lik linje med Norges Kystfiskarlags reguleringsanbefalinger for fisket etter hyse nord for 62N, anbefales det at den tillatte bifangst andelen av torsk og hyse ved direkte fiske etter sei fastsettes til 25%.

Regulering av fisket etter Nordsjøtorsk i 2003

Det vises til Fiskeridirektoratets høring angående regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskaper i Nordsjøen i 2003 av 06.03.03, samt Norges Kystfiskarlags hørings svar av 28.03.03.

Norges Kystfiskarlag gjorde det i høringsuttalelsen klart at organisasjonen finner det uakseptabelt å innføre ytterligere adgangsbegrensninger og kvotereguleringer for den konvensjonelle flåten som fisker med ressursvennlige passive og selektive redskaper, uten at det først innføres tiltak for å få redusert fangskapasiteten, kapitalbehovet og uttaket av yngel og små fisk i den havgående flåten.

Den konvensjonelle kystflåtens torskefiske i Nordsjøen er et svært begrenset fiskeri. Så lenge det ikke iverksettes konkrete tiltak for å redusere trålfisket og redusere uttaket av små fisk og yngel som bifangst i trål, ser Norges Kystfiskarlag ingen vektige årsaker til å innføre adgangsbegrensninger og strenge reguleringer i den konvensjonelle kystflåtens fiske.

Norges Kystfiskarlag står fast på kravene om reduksjon i trålfisket, innføring av minstemål i trål og fortsatt fri adgang til deltakelse for kystfiskeflåten som fisker med passive redskaper. Norges Kystfiskarlag krever et fritt fiske innenfor totalkvoten for fartøy med passive og selektive redskaper.

En vesentlig del av kystflåten langs Nordsjøen har allerede tapt adgangen til å delta i fisket etter makrell og sild som følge av tidligere adgangsbegrensninger. I tillegg er garnflåtens muligheter til å drive breiflabbfiske redusert som følge av dagens reguleringer, herunder innføring av nytt minstemål. Pålegges denne flåtegruppen i tillegg adgangsbegrensning, og store reduksjoner i torskefisket vil det for mange gjøre det umulig å opprettholde et nødvendig driftsgrunnlag.

Fisket etter torsk i Nordsjøen har hatt stor betydning og utgjort et nødvendig tilskudd til inntekten for kystfiskerne, enten det har vært sesongfiske eller helårsfiske. Fiskeridirektoratet foreslo i sitt høringsnotat av 06.03.03 et kvantum på 8-10 tonn torsk rund vekt inkludert bifangst for en sjark under 11 meter.

Norges Kystfiskarlag vil påpeke at et så begrenset kvantum og som også inkluderer bifangst, i praksis mest sannsynlig vil frata helårsdrevne fartøy grunnlaget for helårlig drift.

Norges Kystfiskarlag viser til at trålflåten i perioden 1996-2002 har fisket en andel på 28,2% av den totale norske fangsten av torsk i Nordsjøen (inkludert bifangst i industritrålfisket), mens den konvensjonelle flåten har fisket en andel på 71,8%.

Dersom det av *ressursmessige årsaker* blir funnet *tvingende nødvendig* å regulere fisket etter torsk i Nordsjøen, krever Norges Kystfiskarlag at den gjennomsnittlige prosentvise fordelingen må legges til grunn for fordelingen mellom flåtegruppene, og ikke trålflåtens gjennomsnittlige fangstmengde i tonn for den samme perioden, slik det fremgikk av Fiskeridirektoratets høringsnotat.

Dette innebærer at trålflåten maksimalt kan tildeles en andel av totalkvoten på 28,2 %. Det forutsettes imidlertid at det iverksettes konkrete tiltak for å redusere trålfisket, og hindre uttak av yngel og små fisk, samt at det ikke innføres adgangsbegrensninger for den konvensjonelle kystflåten.

Norges Kystfiskarlag krever videre at eventuelle lokale bestander/stammer av kysttorsk i fjordområder etc. holdes utenom ved reguleringen av nordsjøtorsk, og forbeholdes kystflåten.

Norges Kystfiskarlag minner om at EU-kommisjonen har bedt medlemslandene satse på småskala kystfiske når fisket i Nordsjøen og Irskesjøen nå ser ut til å gå inn i sin verste krise noen sinne. EUs fiskerikommisjonær Franz Fischler har videre oppfordret medlemslandene til å gjøre særskilte tiltak for arbeidsintensivt småskala kystfiske, og bedt medlemslandene sette i gang målrettede programmer for å bevare arbeidsplasser i kystområder gjennom den mindre kystflåten. Ved å følge opp Norges Kystfiskarlags reguleringsanbefalinger vil norsk fiskeriforvaltning kunne tilfredsstille EU-kommisjonens krav. Det vises i den forbindelse til Norges Kystfiskarlags reguleringsmodell.

Norges Kystfiskarlag krever at også de fartøy under 11 meter som oppfyller fastsatte kvantumskrav gis anledning til å delta i gruppe I, og at det fastsettes kvantumskrav som ikke gjør det forholdsmessig vanskeligere for noen fartøygrupper enn andre å oppnå deltakeradgang.

Fangst av kongekrabbe 2003

Arbeidsutvalget i Norges Kystfiskarlag har den 05.06.03 fattet følgende vedtak angående forvaltningen av kongekrabbe i 2003:

Det vises til Norges Kystfiskarlags landsmøtevedtak av 7. desember 2002 angående forvaltningen av kongekrabbe:

- *"Norges Kystfiskarlag støtter at forskningen på kongekrabbens betydning for balansen i økosystemet snarest må økes – både når det gjelder Barentshavet, men også i forhold til fjordområdene i Finnmark.*
- *Gitt den store usikkerheten som hersker når det gjelder kongekrabbens betydning for balansen i havet og i fjordområdene, ser Norges Kystfiskarlag ingen hensikt i at denne arten skal forvaltes etter samme mønster som fiskebestander der målsettingen er å bygge opp bestandene. Dette innebærer at fangst av kongekrabbe bør intensiveres for å hindre videre spredning. Norges Kystfiskarlag krever at myndighetene iverksetter tiltak for å holde bestanden på et begrenset nivå, og forhindre videre utbredelse, inntil nærmere forskningsresultater foreligger. Norges Kystfiskarlag krever på denne bakgrunn at kystflåtens fangst av kongekrabbe må reguleres som et åpent fiskeri."*

Norges Kystfiskarlag ser på utbredelsen av kongekrabbe som en uønsket inntrenger som gjør stor skade i utbredelsesområdet, men samtidig som en ressurs som må utnyttes maksimalt for å redusere mest mulig av den ødeleggelse som arten forårsaker. Inntill betydningen av kongekrabbens inntreden i økosystemet er nærmere klarlagt, må en hovedmålsetting ved forvaltningen være å holde bestanden på et begrenset nivå. Dette medfører at fangsten bør intensiveres, og kvotene økes.

Forsker Jan Sundet ved Fiskeriforskningen i Tromsø har nylig karakterisert kongekrabben som et fremmedelement som aldri skulle vært satt ut (Avisa Fiskaren 30.05.03). Sundet er en av landets fremste forskere på kongekrabbe. Det arbeides nå med å klarlegge hvorvidt kongekrabben spiser lodderogn. Det er så langt funnet rognkjeksegg og egg av ukjent opphav i flere mageprøver. Det vises videre til at WWF mener den norske kongekrabbeforvaltningen er i strid med FN konvensjonen om biologisk mangfold. WWF har tatt til orde for fritt fiske av kongekrabbe året rundt, og premie til de som tar mest. Det vises videre til at sentrale stortingspolitikere gjennom fremsatt dok. 8 forslag, har tatt til ordet for et fritt fiske etter kongekrabbe av økologiske hensyn.

Norges Kystfiskarlags ser det som en klar forutsetning at fangst av kongekrabbe må forvaltes som et åpent fiskeri.

Det er i dag ingen deltakerbegrensninger i fisket etter andre skalldyr som taskekrabbe og hummer i områder der disse har sin utbredelse.

Slik bestandssituasjonen synes å ha utviklet seg, og ut fra dagens forvaltningssituasjon, har Norges Kystfiskarlag imidlertid forståelse for at fiskere i de områder der kongekrabben har medført størst problemer for utøvelsen av fisket, får en forfordeling i en overgangsperiode.

For å hindre videre utbredelse, og ut fra signaler om at krabben er i ferd med å bre seg stadig lenger vestover mener Norges Kystfiskarlag at *hele det geografiske området der kongekrabbe er påvist*, må ha lik tilgang til å nyttegjøre seg denne ressursen. Denne grensen bør flyttes vestover i takt med kongekrabbens spredning.

Fangst av kongekrabbe må reguleres som et fritt fiske for alle fartøy under 21 meter. Norges Kystfiskarlag går videre inn for at fangst av kongekrabbe innarbeides i en utvidet samlekvotemodell i henhold til Norges Kystfiskarlags reguleringsmodell.

Det tillatte antall teiner pr fartøy må vurderes i forhold til målsettingen om å begrense bestandsnivået og hindre videre spredning. Hensynet til mottakskapasiteten og til råvarekvaliteten tilsier imidlertid at det fortsatt bør være redskapsbegrensninger.

Norges Kystfiskarlag går på denne bakgrunn inn for at dagens redskapsbegrensning på 20 teiner pr fartøy videreføres inntil videre.

En økning i antall teiner må løpende vurderes i takt med at fangsten og mottakskapasiteten trappes opp.

Dagens inndeling i gruppe I og gruppe II bør fjernes umiddelbart, og de enkelte fartøy gis deltakeradgang på like vilkår og med likt antall teiner.

Erfaringen fra fjorårets fangst viser at enorme mengder kongekrabbe ble kastet ut igjen. Etter det Norges Kystfiskarlag kjenner til skal enkelte fartøy ha rapportert om et utkast på gjennomsnittlig 300 krabber pr teine pr dag. Det indikerer at det kastes ut mangedobbelt av totalkvoten pr dag fisket pågår. Tilgangen på krabbe synes ut fra dette å være svært stor, og mengden av kongekrabbe i visse områder er enorm. Norges Kystfiskarlag er bekymret for at det vil kunne oppstå en forringning av kvaliteten på krabben, etter hvert som tettheten i et område øker. Dette har man tidligere sett i områder med stor tetthet av taskekrabbe.

Norges Kystfiskarlag mener ut fra dette, og ut fra en målsetting om å begrense bestandsutviklingen, at det også bør åpnes for fangst av hunnkrabber og for fangst av kongekrabbe med en skjoldlengde på mindre enn 137mm.

Dersom kvaliteten på disse krabbene er av en slik art, at det vil kunne forringe markedssituasjonen, bør det vurderes fangst av hunnkrabber og av krabber under dagens minstemål for destruksjon (d.v.s utfisking) som et ledd i å begrense bestandsutviklingen.

Erfaring og bruk av annen redskapsteknologi tilsier at bifangst av kongekrabbe til en viss grad kan unngås. Ut fra en målsetting om å begrense bestandsutviklingen og hindre videre spredning, ser Norges Kystfiskarlag imidlertid ingen grunn til å forby bifangst av kongekrabbe.

Bifangst av kongekrabbe må kunne leveres og betales på ordinær måte for å hindre svart omsetning av kongekrabbe tatt som bifangst.

Norges Kystfiskarlag krever videre at norske myndigheter snarest må ta opp spørsmålet om forvaltning av kongekrabbe på nytt med russiske myndigheter, og at det i samarbeid med Russland legges opp til en forvaltning der de økologiske faktorene gis langt større vekt enn de rent økonomiske.

Regulering av fisket etter breiflabb 2003

Det vises til vedlagte brev av 29.01.03 vedr. reguleringer av breiflabb og kveite, samt brev av 26.05.03 vedr. regulering av fisket etter breiflabb – bestemmelser vedr. minstemål.

Se vedlegg.

Med vennlig hilsen
Norges Kystfiskarlag

Geir-Olaf Sørensen
Daglig leder

Hilde Rødås Johnsen
saksbehandler

SAK 4/03

ORIENTERING OM UTVIKLINGEN AV FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62°N I 2003

Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. GENERELT

1.1. KVOTESITUASJONEN FOR HYSE

I møtet i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen 4.- 8. november 2002 var det enighet om en totalkvote på 101.000 tonn, noe som innebar en økning på 16.000 tonn i forhold til 2002. Av denne kvoten er 5.000 tonn avsatt til tredjeland. De resterende 96.000 tonn er delt likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 4.500 tonn til Norge fra Russland ble fordelingen av hysekvoten som følger:

Tabell 1, Kvotesituasjonen for 2003:

Norge:	52.500
Russland:	43.500
Tredjeland:	5.000
Sum:	101.000

I tillegg til den norske kvoten kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn, slik at den norske kvoten av hyse nord for 62°N i 2003 vil være 57.500 tonn.

Det er ikke avsatt et tilleggskvantum til tredjeland i 2003.

Den norske kvoten er fordelt i tråd med det Norges Fiskarlags Landsmøte vedtok i 2001, og hvor det ble lagt til grunn at kysthyse skal inngå i fordelingsgrunnlaget. Etter denne fordelingen skal trålerne ha 38 % av kvoten, mens fartøy som fisker med konvensjonelle redskap skal ha 62 %. Dette ga en gruppekvote til trålerne på 21.850 tonn i 2003, mens konvensjonelle fartøy kan fiske inntil 35.650 tonn.

1.2. SAMLET FISKE AV HYSE HITTIL I ÅR

Ved utgangen av uke 19 (per. 11. mai) var det registrert følgende landet kvantum hyse (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag:

Tabell 2

Salgslag	Konvensjonelle	Trål	Sum
Norges Råfisklag	7.149 tonn	5.697 tonn	12.846 tonn
Sunnmøre og R. Fiskesalgslag	1.829 tonn	1.006 tonn	2.835 tonn
Vest-Norges Fiskesalgslag	258 tonn	33 tonn	291 tonn
Nullsedler/ NSL/ Andre	4 tonn	1.604 tonn	1.608 tonn
SUM	9.240 tonn	8.340 tonn	17.580 tonn
Kvoteavsetning	35.650 tonn	21.850 tonn	57.500 tonn
Rest	26.414 tonn	13.510 tonn	39.920 tonn
% Utnyttelse	25,9 %	38,2 %	30,6 %

2. REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLING AV FISKET FOR FARTØY SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Gruppekvoten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er fastsatt til 35.650 tonn.

Av dette er det fastsatt en gruppekvote for fartøy under 28 meter største lengde i gruppe I på 26.381 tonn hyse rund vekt. Kvotefordelingen i denne gruppen følger "Finnmarksmodellen", og gir følgende kvoter:

Lengdegruppe	Prosent	Kvote
0 – 9,99 meter	12,50 %	3.298
10 – 14,99 meter	38,80 %	10.236
15 – 20,99 meter	36,20 %	9.550
21 – 27,99 meter	12,50 %	3.298
Totalt	100 %	26.381

2.1. FARTØY UNDER 15 METER I GRUPPE I (SAMLEKVOTE)

Fartøy under 15 meter som deltar i gruppe I reguleres med samlekvote av torsk, hyse og sei. I utgangspunktet er det avsatt 13.533 tonn til disse fartøyene.

Per 11. mai er det fisket 3.228 tonn.

2.2 FARTØY I GRUPPE I UTEN SAMLEKVOTE

Fartøy i gruppe I fra og med 15 meter til og med 27,99 meter største lengde kan til sammen fiske 12.848 tonn. Kvoten er delt i 3 periodekvoter (periodisering):

Tabell 3:

01.01 – 30.04	4.280 tonn
01.05 – 31.08	4.280 tonn
01.09 – 31.12	4.288 tonn

Per 11. mai er det fisket 3.863 tonn hyse av denne fartøygruppen. Kvoten for første periode er således ikke fisket i det vi har gått inn i den andre perioden. Dette innebærer at en vil kunne få et økt kvantum til det tradisjonelle hysefisket på finnmarkskysten i sommer. I 2002 ble hysefisket ikke åpnet før 1. august etter at stopp ble iverksatt 23. mars.

2.2 FARTØY SOM DELTAR I GRUPPE II

Fartøy under 28 meter største lengde som kan delta i gruppe II reguleres med samlekvote av torsk, hyse og sei. Denne gruppen kan fiske inntil 2.852 tonn.

Per 11. mai er det fisket 575 tonn.

2.1. FARTØY PÅ 28 METER OG OVER

Gruppekvoten for denne gruppen er som nevnt på 6.417 tonn. Fartøy på 28 meter og over er regulert med en maksimalkvote på 80 tonn.

Per 11. mai er det fisket 1.572 tonn, det gjenstår således 4.845 tonn av gruppekvoten. Dette er omtrent som forventet i denne fartøygruppen. Denne fartøygruppen fisker tradisjonelt mesteparten av sitt hysekvantum på slutten av året.

FHL viste til den dårlige markedssituasjonen for hyse. Det var liten interesse blant kjøperne, og det var fortsatt problemer med å få solgt den hysen som ble produsert høsten 2002. I tillegg var prisene lave.

fiskeri- og havbruksnæringens landsforening

FHL Industri og eksport
Essendropsgt. 6, Postboks 5471 Majorstuen, 0305 Oslo
Telefon 23 08 87 30 - Telefaks 23 08 87 31
www.fhl.no

TIL

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

Oslo 30.05.03

Sak 4/2003 Orientering om utviklingen av fisket etter hyse nord for 62-graden i 2003:

FHL industri og eksport konstaterer at det har skjedd en negativ utvikling i fisket etter hyse de senere år. Denne utviklingen har gått på bekostning av kvalitetsnivået.

Det har i den senere tid vært rettet et negativt fokus mot enkelte redskapstyper i fisket etter hyse. For industriens del oppfattes omleggingen fra garn til snurrevad som en uønsket utvikling. Tilsvarende er det uheldig at linefanget hyse reduserer sin kvantumsmessige betydning, nettopp fordi dette råstoffet viser seg å holde den gjennomgående høyeste kvalitet til foredling.

Det står store kvanta hyse igjen å fiske i 2003 sammenliknet med tidligere år. Dette skyldes i stor grad den anstrengte markedsituasjonen.

Det er viktig å ha hysekvote tilgjengelig for siste periode (fra 1. september). Imidlertid kan faren for mye innblanding av torsk som blir angst i desember føre til stopp i hysefisket i en periode da det normalt skal være gode markedsmuligheter.

FHL Industri og eksport vurderer kvotesituasjonen og de markedsmessige forhold for kvote dit hen, at det foreløpig ikke bør gjøres noe med periodiseringene. Ikke desto mindre bør det være en åpning for å kunne komme tilbake til spørsmålet ut på høsten, dersom markedsituasjonen skulle tilsa det.

Med vennlig hilsen,

Christen A. Mordal

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk **fhl industri og eksport**

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

Tilsluttet Næringslivet's Hovedorganisasjon (NHO)

FISKERI OG HAVBRUK

NO. 355 P. 3/9

FISKERI OG HAVBRUK +41 23088731

30. MAY. 2003 14:39

ORIENTERING OM UTVIKLINGEN I FISKET ETTER SEI I 2003

Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Etter forhandlingene med EU har Norge en kvote på 85.800 tonn i Nordsjøen og Skagerrak. Av dette er 5.000 tonn avsatt til å dekke tredjeland sitt fiske, slik at den norske kvoten er 80.800 tonn. Den norske kvoten er fordelt på redskapsgrupper på følgende måte:

Tabell 1,

Redskap	Gruppekvoter 2003
Not	5.500
Garn og andre	8.000
Trål	67.300
<i>Herav:</i>	
Torsketrålere	46.063
Seitrålere	11.989
Nordsjøtrålere	10.048
Sum alle	80.800

Av gruppekvote til notfisket på 5.500 tonn, er det avsatt 300 tonn til et fiske etter 2. september, og fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er regulert med en maksimalkvote på 500 tonn.

Torsketrålernes gruppekvote er periodisert ved at 11.516 (25%) tonn skal avsettes til et fiske etter 11. august. Det vil si at det kan fiskes inntil 34.547 tonn før 11. august.

Torsketrålerne og nordsjøtrålerne er regulert med maksimalkvoter, mens seitrålerne er regulert med fartøykvoter, som gir følgende kvotestørrelser for de nevnte gruppene:

Tabell 2, Fartøykvoter, maksimalkvoter

		Kvote 2003
Torsketrålere	Fabrikktrålere	1.338
	Ferskfisk-, rundfrysetrålere og Småtrålere	995
Seitrålere		975
Nordsjøtrålere		300

Hittil i 2003 har 18 fabrikktrålere og 35 ferskfisk-/småtrålere deltatt i fisket. Maksimalkvotene og denne deltakelsen representerer en overregulering på ca 100% i forhold til gruppekvoten på 46.063 tonn. Selv om deltakelsen kan komme til å øke, ser det ut til at det kan være rom for å justere kvotene noe opp i løpet av høsten.

Seitralernes gruppekvote er fordelt med en generell fartøykvote på 975 tonn, mens nordsjøtrålerne er regulert med en maksimalkvote på 300 tonn som også skal dekke bifangst av sei i industritrålfisket. Dersom en nordsjøtråler fisker opp sin maksimalkvote, kan ikke fartøyet fiske sei som bifangst resten av året.

Som i tidligere år er det av biologiske og markedsmessige fastsatt en generell stopp i alt trålfiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak fra og med 30. juni til og med 10. august.

Tabell 3 nedenfor viser fangst fram til og med uke 20 i 2002 og i 2003, fordelt på redskapsgrupper, samt gruppekvoter og restkvote for 2003. Tallene er basert på sluttseddelstatistikk.

Tabell 3.: norske seifangster i Nordsjøen og Skagerrak i tonn rund vekt

Redskap	Fangst	Gruppekvoter	Fangst	Rest- kvote
	uke 20 2002		uke 20 2003	
Not	747	5.500	1.436	4.064
Garn og andre	5.303	8.000	6.434	1.566
Trål	26.334	67.300	31.459 ¹	36.441
<i>Herav:</i>				
Torsketralere	21.979	46.063	25.910 ¹	20.153
Seitralere	1.942	11.989	3.957	8.032
Nordsjøtrålerne	2.413	10.048	1.592	8.446
Sum alle	32.384	80.800	39.329	42.071

¹ I tillegg kommer et etterslep på 2.587 tonn iht. rapportert fangst fra fabrikktrålerne.

Tabell 3 viser at det er blitt landet 1.436 tonn fisket med not. Etter opplysninger fra Vest-Norges Fiskesalgslag var det pr. 28. mai i tillegg låssatt et kvantum på vel 850 tonn. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper har fisket 6.434 tonn pr uke 20, et kvantum som er knappe 1.000 tonn høyere sammenlignet med samme tidspunkt i 2002. På årsbasis i 2002 ble det fisket 6.762 tonn med konvensjonelle redskaper av en gruppekvote på 8.000 tonn. Seifisket for konvensjonelle fartøy over 28 meter kan stoppes når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvoten, for å sikre at fartøy under 28 meter kan fortsette seifisket i en periode etter stoppen.

Til tross den store overreguleringen av torsketralernes gruppekvote (100%), gjenstår det hele 21.153 tonn av gruppekvoten ved utgangen av uke 20. Det har i år heller ikke vært nødvendig å stoppe torsketralernes seifiske for å sikre at det skulle gjenstå 25% av gruppekvoten til et fiske etter 12. august. Tabell 3 viser at det er fisket 25.910 tonn, som er 3.931 tonn mer enn i 2002. I tillegg viser fangstrapporter fra fabrikktrålerne at det er et etterslep på 2.587 tonn i forhold til seddelført fangst registrert på fabrikktrålerne. Når en tar hensyn til dette etterslepet, kan torsketralerne dermed fiske 17.566 tonn sei etter 10. august.

Seitralerne har fisket 3.957 tonn av sin gruppekvote pr. utgangen av uke 20. Dette er nesten 2.015 tonn mer enn i 2002.

Pr. uke 20 har nordsjøtrålerne fisket 1.592, som er 821 tonn mindre enn på samme tidspunkt i 2002. Det gjenstår hele 8.446 tonn av gruppekvoten som også skal dekke bifangst av sei i industritrålfisket der nordsjøtrålerne som kjent kan ha inntil 20% av sei i de enkelte landinger i industritrålfisket.

Tabell 3 viser at alle fartøygrupper har store kvanta igjen av sine tildelte kvoter. Der er i øyeblikket ingen enkeltfartøy som enda har klart å fiske opp sin maksimalkvote. Det er således ikke et umiddelbart behov for å endre reguleringsopplegget i øyeblikket, men Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket, og foreta endringer av reguleringsopplegget for seifisket når det skulle bli nødvendig, for å sikre at gruppekvoteene blir fisket opp.

2. SEIFISKET NORD FOR 62°N

2.1 GENERELT

Totalkvoten (TAC) for 2003 er fastsatt til 164.000 tonn, hvorav 10.000 tonn er avsatt til 3. land. Den norske totalkvoten er da på 154.000 tonn i 2003. Dette er en økning av den norske totalkvoten på 2.000 tonn fra 2002.

Tabell 4 viser gruppekvoter, fangst ved utgangen av uke 20 og restkvoter på samme tidspunkt i 2002 og 2003.

Tabell 4, Gruppekvoter og fangstutvikling:

Redskap	Fangst pr uke 20 2002	Gruppekvoter pr 1. jan 2003	Fangst pr uke 20 2003	Rest
Not	1.133	38.500	3.071	35.429
Trål	26.636	56.980	28.471	28.509
Konvensjonelle	21.753	58.520	19.803	38.717
Sum	49.522	154.000	51.345	102.655

Reguleringene av de enkelte redskapsgruppene bli nærmere gjennomgått i det følgende.

Fartøy under 15 meter som fisker med konvensjonelle redskap og med adgang til å delta i fisket etter torsk i Gruppe I, er regulert innenfor en samlekvoteordning, se dokument 03/03 om torskefisket hittil i år.

Fartøy over 15 meter som fisker med flere redskaper, kan samlet ikke fiske mer enn den største maksimalkvoten, og samtidig skal det kvantum som fiskes med det enkelte redskap ikke overskride maksimalkvoten for dette redskapet.

2.2 NOTFISKET ETTER SEI.

Gruppekvoten på 38.500 tonn til seinotfartøy var en økning med 3.000 tonn fra 2002. Maksimalkvotene er fastsatt på et nivå som ga en overreguleringen på ca. 80%, samme overreguleringsgrad som ved årets begynnelse i 2002. Både i 2001 og 2002 ble maksimalkvotene opphevet på grunn av svak utvikling i fisket.

For å få delta i seinotfisket i 2003, er det på samme måte som i 2002 satt som krav at fartøy mellom 13 og 27,5 meter største lengde må ha fisket minst 10 tonn sei med not i ett av årene 1998, 1999 og 2000.

Av gruppekvoten på 38.500 tonn er 40% (15.400 tonn) avsatt til et fiske før 14. juli, mens 60% (23.100 tonn) er avsatt til et fiske fra og med 14. juli.

Ved utgangen av uke 20 er det landet 3.071 tonn sei fanget med not. Dette er 2.038 tonn mer enn på samme tidspunkt i 2002.

2.3 TRÅLFISKET ETTER SEI

Som vist i tabell 4 er trålerne fra årets begynnelse tildelt en kvote på 56.980 tonn, 4.440 tonn mer enn i 2002. Det er avsatt 1.000 tonn til dekning av bifangst i andre fiskeri. Det resterende kvantum er fordelt med 45.584 tonn til torske-trålerne, mens seitrålerne fikk tildelt en kvote på 10.396 tonn. Som i årene etter 1999, er gruppekvotene for trålfisket etter sei fordelt som fartøykvoter.

Torske-trålerne og seitrålerne er regulert med fartøykvoter, der følgende fordeling er lagt til grunn:

Tabell 5, Fartøykvoter

		Fartøykvote 2003
Torske-trålere	Fabrikktrålere	663
	Ferskfisk og rundfrysetrålere.	502
	Småtrålere	291
Seitrålere	Fartøy med kvotefaktor 0,35	281
	Fartøy med kvotefaktor 0,75	602
	Fartøy med kvotefaktor 0,85	682
	Fartøy med kvotefaktor 1,0	803

I 2003 er det ingen periodisering av gruppekvoten til ferskfisk- og seitrålere.

Tabell 6 nedenfor viser gruppekvoter, fangst og restkvoter fram til og med uke 20 i 2003, fordelt på trålgrupper. Tallene er basert på sluttseddelstatistikk.

Tabell 6: Trålfisket etter sei nord for 62°N i 2003. Tonn rund vekt

Gruppe	Gruppekvoter 2003	Fangst uke 20	Restkvote 2003
Torske-trålere	45.584	22.509 ¹	23.075
Seitrålere	10.396	5.734	4.662
Bifangst andre	1.000	228	772
Sum alle	56.980	28.471	28.509

¹ I tillegg kommer et etterslep på 3.150 tonn iht. rapportert fangst fra fabrikktrålere.

Det gjenstår 23.075 tonn av torske-trålernes gruppekvote ved utgangen av uke 20. I tillegg viser fangstrapporter fra fabrikktrålerne at det er et etterslep på 3.150 tonn i forhold til seddelført fangst registrert på fabrikktrålere. Når en tar hensyn til dette etterslepet, gjenstår det 19.925 tonn av torske-trålernes gruppekvote pr. uke 20.

Seitrålerne har fisket 5.734 tonn av sin gruppekvote pr. utgangen av uke 20, og har en restkvote på 4.662 tonn.

Når det gjelder andre trålgrupper som bare kan fiske sei som bifangst, er det fisket 228 tonn pr uke 20.

2.4 FISKET ETTER SEI MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Som nevnt var det fra årets begynnelse fastsatt en gruppekvote på 53.960 tonn for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap. Dette er 760 tonn mer enn i 2002.

Tabell 7 nedenfor viser kvoter og fangst pr. uke 20 innenfor de ulike kvoteordningene i den konvensjonelle flåten.

Tabell 7,

Redskap	Gruppe kvoter pr. 1. jan	Fangst pr uke 20	Rest
Over 28 meter	6.437	5.067	1.370
Fartøy 15 - 28 meter	16.986	6.711	10.275
Fartøy gruppe I under 15 meter m/ samlekvote	26.905	6.528	20.377
Fartøy gruppe II m/samlekvote o.a.	8.193	1.497	6.696
Sum	58.521	19.803	38.718

Når det gjelder fartøy under 15 meter som er regulert innenfor en samlekvoteordning, vises det som tidligere nevnt til dokument 03/03 om torskefisket hittil i år.

2.4.1 FARTØY OVER 28 METER

For å unngå økt deltakelse i seifisket for fartøy over 28 meter ble det fra og med 1998 innført en deltakelsesregulering ved at bare fartøy som har deltatt i garnfisket etter sei i ett av årene 1995-1997 fikk adgang til å delta. Denne reguleringen er videreført i 2003. Gruppekvoten til fartøy over 28 meter er fastsatt til 6.437 tonn (11% av den konvensjonelle kvoten), hvorav 750 er avsatt til bifangst. Fartøyene er også regulert med en generell maksimalkvote på 300 tonn. Denne maksimalkvoten medfører en overregulering på ca. 14%.

Sluttseddelstatistikk ved utgangen av uke 20 viser at det er fisket 5.067 tonn, slik at det gjenstår 1.370 tonn av gruppekvoten.

2.4.2 FARTØY I GRUPPE I OVER 15 METER

Fartøy i gruppe I over 15 meter som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske 16.986 tonn sei i 2003.

For å sikre en spredning av fangst ut over året, er gruppekvoten fordelt på perioder ved at det i perioden 1. januar til 31. august er avsatt 10.192 tonn, mens det i neste periode – fra 1. september til 31. desember er det avsatt 6.794 tonn. Dersom fisket blir stoppet, er det tillatt med inntil 25% bifangst av sei ved fisket etter andre arter ved landing, men det er likevel tillatt å ha en bifangst av sei på inntil 50% i den enkelte fangst. Det er ikke avsatt et eget kvantum til å dekke bifangst, og eventuelt må fisket derfor stoppes så tidlig at det kvantum som gjenstår av en periodekvote, er stort nok til å dekke bifangst fram til det direkte fisket på neste periodekvote åpnes. Utviklingen i fisket kan tyde på at det neppe blir nødvendig å stoppe fisket for denne fartøygruppen før 1. september.

Den svake utviklingen i fisket førte forøvrig til at maksimalkvoten ble økt med 50% 22. april.

fiskeri- og havbruksnæringens landsforening

FHL Industri og eksport
Essendropsgt. 6, Postboks 5471 Majorstuen, 0305 Oslo
Telefon 23 08 87 30 - Telefaks 23 08 87 31
www.fhl.no

TIL

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

Oslo 30.05.03

Sak 5/2003 Orientering/regulering om/av fisket etter sei i 2003:

• **Sør for 62° N**

FHL Industri og eksport konstaterer at det ikke er tilstrekkelig Industrikapasitet/marked her i landet til å ta unna de økte seikvoter fra konvensjonelt fiske sør for Stadt. Derved forsyner Nordsjøen, spesielt Danmark direkte fra de store, norske garnbåtene. Økning i ombordfrysing og trålerne med sine kvoter står for en virksomhet som norske produsenter møter igjen i konkurransen ute i Europa.

Notseikvoten er alltid blitt tatt opp på høsten (evt. v/omfordeling til trålere). FHL Industri og eksport holder fast ved behovet for økning fra 5.500 til 8.000 tonn, som lett kan fiskes fra november når det er gode priser mot jul.

I Reguleringsrådets høstmøte vil man komme grundigere tilbake til forholdene rundt sei sør for 62° N.

• **Nord for 62° N**

Det står fremdeles mye igjen av kvoten for selbestanden, som er i godt hold. FHL Industri og eksport har ingen særskilte merknader til avvikinga inneværende år, verken for konvensjonell eller trål.

Notseifisket har derimot vært gjennomgangstema siden før påske. Norges Råfisklag søkte først om dispensasjon fra fiskerigrenseloven for fabrikkskipslevering for 1.500 tonn direktehavet sei. Søknaden ble senere utvidet til 5.000 tonn, som nå er innvilget.

Overfor Fiskeridepartementet har FHL Industri og eksport gitt løpende uttalelser om sine synspunkter i denne saken, spesielt om at det på generelt grunnlag må etterstrebes å legge til rette for leveranser til fiskeindustrien i Norge, heller enn å sende ubearbeidet råstoff ut av landet.

Reguleringer som bidrar til økt låssetting og levendelagring må etterstrebes.

Med vennlig hilsen,

Christen A. Mordal

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk **fhl industri og eksport**

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

Tilsluttet Næringslivetets Hovedorganisasjon (NHO)

FISKERI OG HAVBRUK

P. 4/9 NO. 355

FISKERI OG HAVBRUK +44 23088731

30.MAY.2003 14:40

SAK 6/03

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED GRØNLAND - ISLAND - JAN MAYEN SESONGEN 2003/2004

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. Avtalesituasjonen

1.1. Trepartsavtalen

Trepartsavtalen mellom Grønland, Island og Norge fra Reykjavik 20. mai 1998 hadde gyldighet frem til 30. april 2001. Avtalen ble i 2001 forlenget med 2 år jf. avtalens artikkel 14, og avtalen løp dermed frem til 30. april 2003. Høsten 2002 varslet Island at de forbeholdt seg retten til å ikke fornye trepartsavtalen for neste periode. Siden 1. mai 2003 har en ikke hatt noen gyldig trepartsavtale om loddebestanden i farvannene mellom Grønland, Island og Jan Mayen. I juni 2003 vil det bli gjennomført nye konsultasjoner mellom partene.

Fiskeridirektøren legger til grunn at utfallet av disse konsultasjonene kan få betydning for årets kvoteregulering. Kommer en fram til en enighet med Island og/eller Grønland som omfatter adgang til disse lands soner, kan det være aktuelt å foreslå at opplegget en har hatt tidligere år videreføres. Bli en stående uten avtale kan det være mest hensiktsmessig å foreslå en flat maksimalkvote med hensyn til de kvantum som kan fiskes i Islands økonomiske sone (IØS) henhold til smutthullavtalen og i Grønlands sone (GS) i henhold til EU-avtalen. Fiskeridirektøren forutsetter at hvis det ikke oppnås enighet om en ny avtale, så vil Norge fastsette en unilateral kvote som kan fiskes i Fiskerisonen ved Jan Mayen.

1.2. Smutthullavtalen

Som et resultat av avtalen mellom Russland, Island og Norge (Smutthullavtalen), får Norge årlig overført et kvantum lodde fra Island. Størrelsen på overføringen henger sammen med den norske overføringen av torsk til Island. Overføringen av torsk er en fast prosent av TAC på torsk, slik at loddelementet er uavhengig av TAC på lodde. Hele den islandske overføringen av lodde til Norge kan fiskes i IØS, og medfører også en økning (i forhold til den tidligere trepartavtale) fra 30 til 35 norske fartøy (20 til 25 i vintersesongen) som kan fiske i IØS samtidig. For sesongen 2003/2004 vil overføringen være på 13.982 tonn lodde til Norge. Dette er det samme som for sesongen 2002/2003

1.3. Norge/EU

Et element i den årlige kvoteavtalen mellom Norge og EU er en overføring av lodde i grønlandsk sone til Norge. Kvoten fra EU må fiskes innenfor kalenderåret, og er i år fastsatt til 6.700 tonn. Dette er samme nivå som i fjor.

2. Loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen

2.1 Kort historikk

Fangstene av lodde i perioden fra 1978 til 2001 har variert i størrelsesorden fra 0 tonn i sesongen 1982/83 til 2.043.000 tonn i 1997/1998 sesongen. Av de årlige fangstene har islandske fartøy i gjennomsnitt fisket vel 80 %, og norske fartøy omlag 11 % . Det resterende kvantum har hovedsakelig vært fisket av færøyske fartøy, etter avtale med Grønland. I de siste årene har imidlertid også Grønland deltatt i dette fisket med egne fartøy.

Før 1985/86-sesongen fisket norske fartøy kun sommerlodde. Fisket foregikk i fiskerisonen ved Jan Mayen (FJM), inklusive området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og delelinjen mellom Grønland og Jan Mayen. I 1985/86-sesongen fisket norske fartøy for første gang både vinter- og sommerlodde i området. I perioden fra 1987 og frem til i dag har norske fartøy i hovedsak fisket i IØS og GS. Til orientering er det vedlagt tabell over norske fartøys loddefangster ved Island, Grønland og Jan Mayen fra 1978 til 2002.

2.2 Loddeseongen 2002/2003

Ved sesongstart var Norges kvote på 119.556 tonn, og kvoten var sammensatt av fire elementer. Det første elementet bestod av Norges andel på 8 % av forventet TAC på 1.040.000 tonn som gir et kvantum på 83.200 tonn. Den foreløpige TAC var i samsvar med rådgivningen fra ACFM.

Det andre var en kvote på 6.700 tonn lodde i Grønlands sone som Norge fikk overført av EU i forbindelse med den årlige bilaterale fiskeriavtalen mellom Norge/EU for 2003. Kvoten fra EU måtte fiskes i løpet av kalenderåret 2003.

I tillegg fikk Norge overført 13.982 tonn lodde fra Island som et resultat av avtalen mellom Russland, Island og Norge («Smutthull-avtalen»). I henhold til avtalen kunne hele overføringen på 13.982 tonn lodde fiskes i IØS.

Det fjerde elementet i den norske kvoten var en kompensasjon fra Island på 15.674 tonn, hvorav 35 % av dette 5.486 tonn kunne fiskes i IØS.

Av den totale norske kvoten på 119.556 tonn kunne inntil 48.588 tonn fiskes i IØS, inkludert kompensasjonen fra Island på 5.486 tonn. Kvoten i IØS ble beregnet ved at man tok 35% av Norges andel på 29.120 tonn av forventet TAC og la til kvoten på 13.982 tonn fra "Smutthull-avtalen".

Det var ingen ytterligere kvantumsbegrensninger innenfor den norske kvoten i Grønlands sone eller i fiskerisonen ved Jan Mayen (FJM).

I telefaks av 27. januar 2003 foreslo Island å redusere endelig TAC for sesongen 2002/2003 til 910.000 tonn. Forslaget var basert på nye undersøkelser fra det islandske Havforskningsinstituttet. Forslaget innebærer at norsk kvote reduseres med 10.400 tonn sammenlignet med foreløpig TAC. I henhold til trepartsavtalen ble dermed den norske loddekvoten 72.800 tonn (8 % av TAC). Norske totalkvote var dermed 109.154 tonn for sesongen 2002/2003 inkludert alle kvoteelementene. Den 21. mars 2003 kom Island med et nytt forslag til endelig TAC for sesongen 2002/2003 på 990.000 tonn. Norge aksepterte dette, og norsk totalkvote for sesongen 2002/2003 ble til slutt 115.556 tonn.

I forhold til foreløpig TAC ble norsk kvote i Islandsk økonomiske sone (IØS) redusert med 1.400 tonn (35% av 4.000 tonn) fra 48.588 tonn til 47.188 tonn. Kvoten i IØS inkluderer 13.982 tonn som følge av "Smutthullavtalen" og 35 % av kompensasjonen fra forrige sesong, 5.486 tonn.

Norske fartøy fisket totalt 119.412 tonn lodde sesongen 2002/2003. Av dette ble 49.583 tonn tatt i IØS, mens resten ble fisket i GS. Dette medførte at det gjenstod 144 tonn av den opprinnelige kvoten totalt, mens kvoten i IØS var overfisket med 995 tonn. Kvotereduksjonen til Norge, som følge av det islandske forslaget til endelig TAC, medførte at Norge overfisket den endelige kvoten med 3.856 tonn totalt og 2.395 tonn i IØS.

3. Vitenskapelige anbefalinger for loddefisket 2003/2004

Anbefalingene fra ICES er ennå ikke tilgjengelige, og kvoten for sesongen 2003/2004 er således ikke fastsatt. En foreløpig TAC-anbefaling for sesongen 2003/2004 vil ventelig foreligge 5. juni 2003.

Loddebestanden overvåkes ved bruk av akustiske målinger som gjennomføres i august, oktober-november og i januar hvert år. Det betyr at man ved starten av fiskesesongen (juni/juli) ikke har et komplett bilde av bestandssituasjonen. Det blir derfor benyttet en metode for fremskriving av bestanden, og det blir anbefalt en foreløpig kvote som er 2/3 av forventet endelig kvote. Denne kvoten blir så justert når resultatene fra undersøkelsene om høsten og vinteren er tilgjengelige. I 2001 medførte denne justeringen at kvotene ble satt opp. I 2002 ble kvotene justert noe ned i forhold til de den foreløpige TAC.

Reguleringen av denne bestanden tar vanligvis sikte på at minimum 400.000 tonn lodde skal være igjen for å gyte etter at fisket er slutt.

4. Kvotesituasjonen 2003/2004

I sesongen 2003/2004 vil Norge i medhold av den bilaterale fiskeriatvaten mellom Norge/EU for 2003 få en kvote på 6.700 tonn lodde i Grønlands sone. Dette kvantum kan fiskes i Grønlands sone eller i Fiskerisonen ved Jan Mayen i kalenderåret 2003. Videre vil Norge, som følge av «Smutthullavtalen», få en kvote på 13.982 tonn som kan fiskes i IØS.

På skrivende tidspunkt er som nevnt TAC ikke fastsatt. Fiskeridirektøren legger i dette forslaget til grunn at anbefalingen fra ACFM vil bli omtrent tilsvarende som for sesongen 2002/2003.

Det er videre ikke inngått noen avtale mellom Island, Grønland og Norge. Det vil bli gjennomført konsultasjoner i begynnelsen av juni 2003 for å se om det er mulig å komme fram til ny trepartavtale. Dersom det ikke kan oppnås enighet vil Norge ensidig måtte fastsette en kvote for norske fartøy for sesongen 2003/2004. Hvorvidt Island kan kreve kompensasjon for norsk overfiske i sesongen 2002/2003 er et åpent spørsmål, som må tas opp under forhandlingene om ny trepartsavtale.

5. Deltakelse

Fisket har tradisjonelt vært forbeholdt fartøy med ringnottillatelse. Som følge av at en del ringnotfartøy vil prioritere andre fiskerier, og at konserveringsbestemmelsene kan være til hinder for at enkelte fartøy deltar, er det ikke grunn til å regne med at hele ringnotflåten vil delta. Med unntak av i 1995/96 - da kun 34 fartøy deltok - har deltakelsen de åtte foregående sesongene variert mellom 53 og 80 fartøy. I sesongen

2002/2003 deltok 78 fartøy. 85 fartøy var påmeldt. Uten avtale med Island og Grønland vil det være mindre interessant å delta. De siste årene har det ikke vært fisket lodde i Jan Mayen sonen.

Fiskeridirektøren foreslår at alle fartøy med ringnottillatelse gis anledning til å delta i loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen i 2003/2004.

6. Åpningsdato

Siden 1999 har fisket vært åpnet 20. juni. Åpningsdatoen var vært hjemlet i trepartsavtalen. Uten en trepartsavtale står Norge fritt til å bestemme åpningsdato.

I årene før 1997 har fisket blitt åpnet tidligst 1. juli og senest 10. august. En senere åpning av fisket enn det den forrige Trepartsavtalen har gitt adgang til, har blant annet vært begrunnet med hensynet til loddas sterke individuelle vekst i juli måned og ønsket om å tilrettelegge for at en størst mulig andel av den norske loddekvoten skulle kunne fiskes i Jan Mayen sonen.

Tilrettelegging av fiske i Fiskerisonen ved Jan Mayen var basert på at lodda i flere år var observert på vandring nordover fra IØS til FJM i perioden 15. - 25. juli. I de siste sesongene synes det imidlertid som om lodda har opptrådt noe annerledes. I 1993 var det et svært vestlig preg over loddas utbredelse og den var i hovedsak tilgjengelig i Grønlands sone. I 1994/95 - og i 1995/96 sesongen var lodda i det vesentligste tilgjengelig i IØS, mens den i 1996/97 igjen var tilgjengelig i alle tre sonene. Siden sommeren 1996 har det ikke vært fisket lodde i Fiskerisonen ved Jan Mayen.

Fiskeridirektøren viser til at noen hensyn peker i retning av en tidlig åpningsdato, mens andre hensyn peker i retning av en senere åpningsdato. Fiskeridirektøren har de senere år hatt det standpunkt at en senere åpning er å foretrekke når alle forhold vurderes under ett, men vil ikke foreslå en konkret dato fordi næringens syn bør tillegges stor betydning ved valg av tidspunkt for åpning.

Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn be om Reguleringsrådets vurdering når det gjelder dato for åpning av fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Harstad senest 4 dager før dato for åpning av fisket.

7. Fartøykvoter og øvrige reguleringstiltak

7.1. Dersom ny trepartsavtale blir inngått

Gitt at det inngås ny trepartsavtale mellom Island Grønland og Norge om loddebestanden, vil Fiskeridirektøren gå inn for at den norske kvoten, som tidligere år, fordeles etter universalnøkkelen. Det forutsettes at det fastsettes en faktor for det samlede fisket i alle områder, samt at det fastsettes en egen faktor for fisket i islandsk økonomisk sone.

Fiskeridirektøren foreslår at kvotene pr. fartøy blir fordelt etter "universalnøkkelen".

Fiskeridirektøren legger til grunn at det som i tidligere år kan være hensiktsmessig å overregulere fartøykvotene med 15% - 25%, men at fisket i IØS reguleres med en svært begrenset overregulering. Under forutsetning av at kvoten blir omtrent som foregående sesong, vil fartøyenes kvoter tilsvare 2 - 3

turer, avhengig av fartøyenes basiskvote og lastekapasitet. Overregulering vil imidlertid kunne medføre at fisket blir stoppet når totalkvoten er oppfisket selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene tildeles kvoter med overregulering i forbindelse med reguleringen og avviklingen av loddefisket i Islands sone, i Grønlands sone og i Jan Mayen sonen.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes en kvote som begrenser den enkelte fartøys samlede fiske i alle områder, og en egen faktor som begrenser det enkeltes fartøys fiske i Islands sone, og at Fiskeridirektøren kan endre disse faktorene.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det kan nyttes faktisk lastekapasitet i fisket, og at de individuelle kvotene kan oppheves etter 10. august dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir oppfisket.

7.2 Dersom ny trepartsavtale ikke blir inngått

Dersom det ikke blir inngått ny trepartsavtale vil Fiskeridirektøren foreslå at det fastsettes flate maksimalkvoter i islandsk og grønlandsk sone. Fiskeridirektøren vil be om Reguleringsrådets vurdering av hvor store slike flate maksimalkvote bør være.

Fiskeridirektøren foreslår at utvelgelsen av fartøy for får delta i en slikt loddefiske i islandsk og grønlandsk farvann skjer ved loddtrekning mellom de fartøy som melder fra om at de ønsker å delta i fisket.

7.2. Adgang til Islands og Grønlands soner

Uansett om det blir inngått ny trepartsavtale eller ikke, så vil smutthullavtalen gir norske fartøyer adgang til IØS for å fiske et begrenset kvantum lodde. Det samme gjelder med hensyn til GS for den loddekvoten Norge har fått i henhold til EU-avtalen.

Fiskeridirektøren ser behov for å etablere en ordning som medvirker til at det ikke deltar flere fartøy samtidig i IØS enn det som hjemles i smutthullavtalen. For øvrig er adgangen til IØS selvsagt et forhold som håndheves av islandske myndigheter, jf. bestemmelsene om aktiv- og passiv meldinger.

Det kan tenkes flere løsninger, blant annet en utseilings-/innseilingsordning administrert av Norges Sildesalgslag og/eller av Norsk Kystvakt eller at Fiskeridirektøren får fullmakt til å fastsette bestemmelser for kontroll med innseilingen før fisket tar til. Kystvakten har i tidligere år administrert en innseilingsordning i forbindelse med at de likevel har vært i området som hjelpefartøy.

Norges Sildesalgslag har administrert en innseilingsordning i dette fisket de siste to årene, og har også i andre sammenhenger administrert utseilings-/innseilingsordninger for norske fartøy. Norges Sildesalgslag har døgnbemanning og god kontakt med flåten, og ordningen har etter Fiskeridirektørens oppfatning fungert godt. Dersom Kystvakten ikke er tilstede på feltet, vil Fiskeridirektøren foreslå at Norges Sildesalgslag også i år administrerer en innseilings-/utseilingsordning med hensyn til fartøysbegrensningen i IØS.

Da det ikke forelå noen avtale, la Fiskeridirektøren til grunn at det ikke ville bli en åpning av fisket den 20. juni som tidligere år. Med tanke på forestående avtalte drøftelser med Grønland, fikk han tilslutning til å avvente et forslag om åpning av fisket til disse drøftelsene var gjennomført.

Når det gjaldt kvotespørsmålet, var det enighet om at et fiske bare i Jan Mayen sonen måtte føre til en høy overregulering. Dersom vi fikk en avtale om fiske også i Grønlands sone, måtte vi kunne foreslå en overregulering på 15-20%.

Når det gjaldt det begrensede kvantumet på ca. 14.000 tonn lodde som allerede var avklart i IØS gjennom "Smutthullavtalen" foreslo Fiskeridirektøren en flat maksimalkvote på 700 tonn til fordeling ved hjelp av loddtrekning. Han fikk Reguleringsrådets tilslutning til dette.

Det var ellers stor enighet i Reguleringsrådet om at det måtte stimuleres til fiske i Jan Mayen sonen dersom vi ikke fikk avtale med Grønland og/eller Island, og at et par tusen tonn av kvoten i IØS måtte kunne brukes til betaling for en slik leitetjeneste i Jan Mayen sonen.

Kystvakten kunne ellers opplyse at de ikke hadde lagt opp til noe stor aktivitet i Jan Mayen sonen i den aktuelle perioden. Fra Norges Fiskarlag ble det vist til at det var viktig med Kystvaktens tilstedeværelse som "hjelpesfartøy" dersom det bare ble fiske i Jan Mayen sonen.

Det var ellers full enighet om Fiskeridirektørens forslag til regulering.

VEDLEGG 1

Loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen

Historikk

Fangstene av lodde i perioden fra 1978 til 2001 har variert i størrelsesorden fra 0 tonn i sesongen 1982/83 til 2.043.000 tonn i 1997/1998 sesongen. Av de årlige fangstene har islandske fartøy i gjennomsnitt fisket vel 80 %, norske fartøy omlag 11 % og hovedsakelig har færøyske fartøy fisket det resterende kvantumet, som de har kjøpt fra Grønland. I de siste årene har imidlertid også Grønland deltatt i dette fisket med egne fartøy.

Før 1985/86-sesongen fisket norske fartøy kun sommerlodde. Fisket foregikk i fiskerisonen ved Jan Mayen (FJM), inklusive området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og delelinjen mellom Grønland og Jan Mayen. I 1985/86-sesongen fisket norske fartøy for første gang både vinter- og sommerlodde i området. I perioden fra 1987 og frem til i dag har norske fartøy i hovedsak fisket i Islands økonomisk sone (IØS) og Grønlands sone (GS). Til orientering er det vedlagt tabell (vedlegg 2) over norske fartøys loddefangster ved Island, Grønland og Jan Mayen fra 1978 til 2002.

Norsk loddefiske 2002/2003

Den vitenskapelige tilrådning om totalkvote (TAC) for sesongen 2002/2003 var 1.040.000 tonn, hvorav inntil 690.000 tonn kunne fiskes sommeren/høsten 2001. Sommerloddefisket ble åpnet 20. juni 2001.

Fisket var regulert med overregulerte fartøykvoter, og med den begrensning at fisket ville bli stoppet når totalkvoten var oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke hadde fisket sin kvote. Faktoren ble fastsatt til 4,1, hvorav det maksimalt kunne fiskes et kvantum som tilsvarte en faktor på 1,45 i IØS. Fisket i IØS ble stoppet den 10. juli 2002. Den 18. juli 2002 ble det loddefisket ved Jan Mayen og Grønland også stoppet, da norsk totalkvote var beregnet oppfisket.

I henhold til Fiskeridirektoratets sluttsettelsesstatistikk ble det totalt fisket 119.412 tonn lodde sesongen 2002/2003 av en kvote på 115.556 tonn. Hele kvantumet ble levert til mel/olje produksjon.

Noen tilleggsopplysninger om loddefisket i 2001/2002:

- Av 85 påmeldte deltok totalt 78 fartøy i loddefisket.
- Det meste et enkelt norsk fartøy fisket i løpet av loddeseasonen var 2.742 tonn.
- Gjennomsnittlig fangst pr. fartøy var 1.531 tonn.

VEDLEGG 2

NORSK FISKE AV SOMMER- OG VINTERLODDE VED JAN MAYEN, GRØNLAND OG ISLAND, 1978-2002. KVANTUMET ER OPPGITT I 1000 TONN.

ÅR ¹	JAN MAYEN SONEN	OMTVISTET OMRÅDE ²	HERAV I TREKANTEN	GRØNLANDS SONE	ISLANDS SONE	TOTALT SOMMERLODDE ^{3 4}	TOTALT VINTERLODDE ⁵	TOTALT FOR ÅRET
1978	136	18				154		154
1979	39	84				123		123
1980	43	77	2			122		122
1981	89	1				90		90
1982								
1983								
1984	93	13				106		106
1985	10	183	25			193		193
1986	70	80	28			150	50	200
1987	8	74	12			82	60	142
1988		6	5		6	12	60	72
1989		0	0		52	53	52	105
1990	1				21	22	63	85
1991								
1992	1	62	58		2	65	47	112
1993	5			122		127		127
1994				14	84	98	16	114
1995					28	28		28
1996	45			101	60	206		206
1997				78	79	157	1	158
1998				66	22	88		88
1999				11	16	27	15	44
2000				39	41	80	11	91
2001				63	45	108		108
2002				70	50		5	125
SUM	540	598	130	564	506	2 338	380	2 718

¹ Det var ikke noe norsk loddefiske i området før 1978.

² Området mellom midtlinjen Jan-Mayen -Grønland og Grønlands 200 mils sone. Haag-dommen av 1993 avklarte dette spørsmålet.

³ Det er kun sommerlodde som er spesifisert nærmere på fangstområde.

⁴ Områdefordelingen er for årene 1978-1995 estimert ved hjelp av Fiskeridirektoratets sluttsettelstatistikk, mens områdefordelingen i 1996-1998 er basert på Norges Sildesalgslags statistikk.

⁵ Vinterloddet foregår i Islandsk økonomiske sone (IØS).

SAK 7/2003

REGULERING AV FISKET ETTER KONGEKRABBE I 2003.

Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. SAMMENDRAG AV FISKERIDIREKTØRENS FORSLAG FOR 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket reguleres med fartøykvoter til de deltakende fartøy, og at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette fartøykvotene når det er klart hvor mange fartøy som vil kunne delta i fisket.

Det foreslås videre at Fiskeridirektøren gis hjemmel til å fastsette de bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig og rasjonell avvikling av fisket, herunder fastsette en utseilingsfrist og eventuell dato for refordeling.

2. INNLEDNING.

Fangst av kongekrabbe ble som kjent til og med 2001 regulert som en forskningsfangst med hjemmel i saltvannsfiskeovens § 2.

I juni 2000 ble det besluttet å opprette en arbeidsgruppe som skulle vurdere problemstillinger i relasjon til den fremtidige forvaltningen av kongekrabbe. Arbeidsgruppen, som avga sin innstilling den 30. august 2001, drøftet ulike forhold knyttet til kongekrabben som introdusert art og til hvilken forvaltningsstrategi som bør legges til grunn. Arbeidsgruppen la også frem forslag til en nasjonal regulering av fangst av kongekrabbe ved overgang til kommersiell fangst.

Følgende hovedtrekk ble lagt til grunn i arbeidsgruppens forslag til forvaltningsstrategi:

- det tillates kun beskatning av hannkrabber over minste tillatte størrelse. Minstemålet ble foreslått satt til 137 mm skjoldlengde.
- kvotenivået fastsettes gjennom en bestemt beskatningsgrad som angir andelen av hannkrabber over minste tillatte størrelse i bestanden.
- Norge og Russland beregner nasjonale kvoter ut fra kvotegrunnlaget i sine respektive farvann.
- det foretas en årlig evaluering av beskatningsgraden i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon.
- det tillates kun bruk av teiner med innretninger som forhindrer fortsatt fiske hvis redskaper mistes (spøkelsesfiske).
- fangstperioden ble foreslått satt fra september til januar.

Arbeidsgruppen fant videre at en ved overgang fra forskningsfangst til kommersiell fangst burde etablere en årlig deltakerregulering med hjemmel i deltakerloven § 21, hvor målsettingen var å sikre at de som er sterkest berørt av bifangstproblemene får delta i fangsten.

Med bakgrunn i arbeidsgruppens rapport ble forskrift om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i 2002 vedtatt 11. juni 2002.

Deltakerforskriften for 2003 er ikke fastsatt. Fiskeridirektoratet sendte imidlertid den 20. mai d.å. på høring et forslag til regulering av deltakelsen i fangst av kongekrabbe i 2003. Høringsfristen er satt til 2. juli.

3. FANGSTEN I 2002.

3.1. Deltakelse.

Deltakerforskriften for 2002 innebar en etablering av to deltakergrupper; en hovedgruppe (gruppe I), bestående av de garn- og linefiskerne som var mest berørt av bifangstproblemene, og en bigruppe (gruppe II), som omfatter garn- og linefiskere som er mindre plaget med kongekrabbe som bifangst.

For deltakelse i fangst av kongekrabbe i 2002 gjaldt følgende vilkår:

Gruppe I:

- fartøyet måtte være registrert i merkeregisteret og være mellom 8 og 15 meter største lengde
- eier av fartøyet og høvedsmannen måtte være ført på blad B i fiskermanntallet
- eier måtte ha deltatt med fartøyet og fisket og levert minst 5 tonn torsk med garn eller line i området fra og med Nordkinn og østover til den russiske grense i minst to av årene 1999, 2000 eller 2001, dog begrenset til 1. september 2001.

Gruppe II:

- fartøyet måtte være registrert i merkeregisteret og være mellom 8 og 15 meter største lengde
- eier av fartøyet og høvedsmannen måtte være ført i fiskermanntallet
- eier måtte ha deltatt med fartøyet og fisket og levert minst 3 tonn torsk med garn eller line i området fra og med Nordkinn og østover til den russiske grense i minst to av årene 1999, 2000 eller 2001, dog begrenset til 1. september 2001.

127 fartøy ble gitt adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i 2002. Av disse fartøyene ble 121 gitt adgang til å delta gruppe I, mens 6 fartøy ble gitt deltakeradgang i gruppe II. Tabell 1 nedenfor viser fylkesvis fordeling av de deltakende fartøy.

Tabell 1: Antall deltakende fartøy fordelt på fylker

Område	Gruppe I	Gruppe II
Øst-Finnmark	103	6
Vest-Finnmark	1	-
Troms	5	-
Nordland	10	-
Øvrig	2	-
Sum	121	6

3.2. Kvoter og reguleringer.

Fangsten var regulert innenfor en totalkvote på 100.000 individer. Av denne kvoten var 10.000 krabber avsatt til forskningsformål, slik at 90.000 individer var til disposisjon for fartøy som deltok i den kommersielle fangsten.

Fangstsesongen var i utgangspunktet fastsatt til perioden 21. september – 31. desember. Utviklingen i kvaliteten på kongekrabbe utover høsten tilsa imidlertid en noe senere sesongstart, og sesongstarten ble derfor endret til 21. oktober.

Fangsten var regulert med fartøykvoter til de deltakende fartøy. Det var ikke fastsatt egne gruppekvoter for henholdsvis gruppe I og gruppe II, men det enkelte fartøy i gruppe II ble tildelt en kvote på 50% av fartøykvoten for fartøy i gruppe I. Fartøy i gruppe I fikk en kvote på 700 krabber, og fartøy i gruppe II fikk en fartøykvote på 350 krabber.

Siste startdato for deltakelse i fangsten ble satt til 25. november. Videre ble det gitt tilleggskvoter den 9. og 17. desember, slik at fartøy i gruppe I samlet kunne fiske inntil 800 krabber og fartøy i gruppe II kunne fiske inntil 400 krabber.

3.3. Utviklingen i fisket.

Tabell 2 nedenfor viser at både deltakelse og fangst var størst de tre første ukene av sesongen, da hele 2/3 av kvoten ble tatt. I de påfølgende ukene avtok deltakelsen og fangsten ettersom fartøyene ble ferdige med den ordinære kvoten, for deretter å øke når kvotetilleggene kom i uke 50 og 51.

Tabell 2: Deltakelse og fangst i 2002

Uke nr.	Ant. fartøy i fiske	Fangst ant./kg.	Gj.snittsvekt	Ant. fartøy ferdig m. ordinær kvote
43	82	19461 / 77978	4,0	0
44	117	30730 / 121697	3,9	23
45	83	16860 / 65828	3,9	63
46	49	7204 / 30883	4,2	84
47	30	6054 / 28969	4,7	95
48	16	2831 / 11091	3,9	114
49	10	2024 / 9027	4,4	114
50	45	3034 / 12311	4,0	122
51+52	74	6150 / 27695	4,5	126
Sum ordn. fangst	-	94348 / 385480	4,085	-
Forsøk/forskning	-	7184 / 28611	3,9	-
Sum totalfangst	----	101532 / 414091	4,078	-

Samtlige 127 fartøy med deltakeradgang deltok i fangsten, og alle med unntak av ett fartøy, tok den ordinære kvoten. 46 av fartøyene deltok ikke i fangst på tilleggskvotene. En mulig årsak til dette kan være at tilleggene først kom i uke 50 og 51, og at fartøy som ikke hadde regional tilhørighet på dette tidspunkt hadde avsluttet fangsten

Reguleringsopplegget i 2002 ga en relativt god fordeling av fangststinsats og landinger over hele sesongen, noe krabbemottakene var fornøyd med.

I motsetning til tidligere, da kongekrabbefangst bare var mulig i deler av Varangerfjorden, kan det nå drives en lønnsom fangst rundt hele Varangerhalvøya, fra Varangerfjorden t.o.m. Tanafjorden. Dette har igjen medført endringer i den geografiske fordelingen av fangst, leveranser og mottak.

Tabell 3 viser krabbeleveransene fordelt på de ulike delene av hovedfangstområdet. Varanger ser stadig ut til å være det viktigste området for fangst og mottak av kongekrabbe, men området har fått redusert andelen av landingene fra 85% i 2001 til 63% i 2002. Tana økte i den samme perioden andelen fra 11% til 20%, og Båtsfjord/Berlevåg økte fra 4% til 17%. I perioden var antallet mottak stabilt i Varanger og Båtsfjord/Berlevåg med hhv 5 og 3, men økte i Tana fra 3 til 4.

Tabell 3: Geografisk fordeling av fangst og leveranser.

Region (ant.mottak 01/02)	Ant. krabber landet		Kvantum (kg)		Snittvekt	
	2001	2002	2001	2002	2001	2002
Varanger (5/5)	83388	59587	370496	247005	4,4	4,2
Båtsfjord / Berlevåg (3/3)	4252	15705	16322	63390	3,8	4,0
Tana (3/4)	10574	19056	41217	75085	3,9	3,9
Sum* (11 / 12)	98214	94348	428035	385480	4,4	4,0

*ekskl. krabber tatt ifm forskning/forsøk

Den geografiske spredningen av mottakene har vært fordelaktig for flåten, særlig de minste fartøyene, som på grunn av relativt kort vei mellom fangstfelt og leveringssted klarte å opprettholde aktiviteten over sesongen uten for mange værmessige avbrudd. For råstoffkvaliteten betyr dette også klare fordeler fordi korte avstander reduserer transporttid og dermed dødelighet.

4. REGULERINGSFORSLAG FOR 2003.

Den norske kvoten er i 2003 satt til 200.000 individer, noe som innebærer en fordobling i forhold til kvoten for 2002. Av dette er det nødvendig å avsette et kvantum til forskningsformål. I 2002 ble 10.000 krabber avsatt til forskning. Dersom en forutsetter en tilsvarende forskningskvote for 2003, vil 190.000 krabber være til disposisjon for fartøy som deltar i det kommersielle fisket.

Når det gjelder fordelingen av totalkvoten mellom de to gruppene, uttalte arbeidsgruppen at denne må reflektere graden av bifangstproblemer, og at hovedtyngden av kvoten derfor bør tildeles fartøy i gruppe I. som nevnt var det i 2002 ikke fastsatt egne gruppekvoter for gruppe I og gruppe II, men det enkelte fartøy i gruppe II ble gitt en kvote på 50% av fartøykvoten for fartøy i gruppe I. Dette var i tråd med arbeidsgruppens anbefalinger.

Fiskeridirektøren foreslår at denne ordningen i 2003 videreføres, og tilrår at det ikke fastsettes egne gruppekvoter for henholdsvis gruppe I og gruppe II, men at det enkelte fartøy i gruppe II tildeles en kvote på 50% av kvoten for fartøy i gruppe I.

For å unngå et kappfiske bør en etter Fiskeridirektørens oppfatning regulere fisket etter kongekrabbe med fartøykvoter til de deltakende fartøy. Dette vil gi fiskerne anledning til å planlegge fisket, samtidig som de vil være sikret en viss inntekt. En fartøykvoteregulering vil også bidra til å sikre en best mulig kvalitet, og vil derved gi en større grad av verdiskapning samlet sett.

Antall deltakende fartøy er foreløpig ikke kjent. Forslag til deltakerforskrift for 2003 er som nevnt sendt ut på høring. Foruten å omfatte de fartøy som ble tildelt deltakeradgang i 2002, legges det opp til en viss utvidelse av antall deltakende fartøy ved at fisket etter torsk og hyse med garn og line likestilles som grunnlag for deltakelse i fangst av kongekrabbe. Når det gjelder kvantumskrav og referanseperiode for nye fartøy, er det foreslått å videreføre kravene fra 2002, slik at eier av fartøy som ikke ble tildelt deltakeradgang i 2002, må ha fisket 5 eller 3 tonn torsk eller hyse med garn eller line i det aktuelle område i minst to av årene 1999, 2000 eller før 1. september 2001, for å kunne delta i henholdsvis gruppe I og gruppe II i 2003. For nye fartøy er det videre foreslått en dispensasjonsadgang for dem som ikke oppfyller kvantumskravet. Fristen for å søke om dispensasjon er foreslått satt til 15. august. Dette innebærer at deltakelsen ikke vil være klar før like i forkant av fangststart.

Tabellene 4 og 5 nedenfor viser en oversikt over antall fartøy mellom 8 og 15 meter fordelt på de ulike lengdegrupper som oppfyller kravet om å fiske minst 5 (gruppe I) og 3 tonn (gruppe II) torsk eller hyse med garn eller line i minst 2 av årene 1999, 2000 eller 2001, dog begrenset til leveringer før 1. september 2001. Tabell 2 inneholder i alt 93 fartøy, og tabell 3 inneholder 18 fartøy. Det er ikke overlapp mellom tabell 2 og tabell 3. Tabellene omfatter ikke fartøy som ble gitt adgang til å delta i fangsten i 2002.

Tabell 4. Fartøy som har fisket minst 5 tonn torsk og/eller hyse med garn og/eller line i område 03 i minst 2 av årene 1999, 2000 og 2001 (før 1. september).

Lengdegruppe	Antall
8 – 8,99 m.s.l	10
9 – 9,99 m.s.l.	12
10 – 10,99 m.s.l.	27
11 – 11,99 m.s.l.	10
12 – 12,99 m.s.l.	14
13 – 13,99 m.s.l.	6
14 – 14,99 m.s.l.	14
Totalt	93

Tabell 5. Fartøy som har fisket minst 3 tonn torsk og/eller hyse med garn og/eller line i område 03 i minst 2 av årene 1999, 2000 og 2001 (før 1. september).

Lengdegruppe	Antall
8 – 8,99 m.s.l	3
9 – 9,99 m.s.l.	6
10 – 10,99 m.s.l.	4
11 – 11,99 m.s.l.	-
12 – 12,99 m.s.l.	3
13 – 13,99 m.s.l.	1
14 – 14,99 m.s.l.	1
Totalt	18

Tabellene inneholder imidlertid betydelige usikkerhetsmomenter. Det er for det første ikke tatt hensyn til eiers manntallsstatus (blad A eller blad B), eller om en person er eier av flere fartøy. Tallene referer seg videre til hovedområde 03 (med unntak av lokasjonene 10 og 23), som er større enn den aktuelle områdebegrensningen. Et tredje usikkerhetsmoment er at tallene er basert på sluttседdelstatistikk, og at det først og fremst er på bryggeseddelen at lokasjonsfeltet blir utfyllt. Det vil således kun være med utgangspunkt i bryggesedlene en kan få bekreftet hvor fisket faktisk har funnet sted. Tabell 4 og 5 gir følgelig kun en antydning om nivået (maksimum) på antall nye fartøy i de ulike gruppene, og det er først etter en søknadsrunde, hvor søker må dokumentere at vedkommende har fisket i det aktuelle området, at det nøyaktige antall deltakende fartøy vil være klart.

Gruppen deltakende fartøy vil etter høringsforslaget også i 2003 bestå av fartøy mellom 8 og 15 meter. Dette utgjør en relativt homogen gruppe av kystfartøy som ellers driver garn/linefiske. Videre vil det trolig bli relativt mange fartøy med deltakeradgang i kongekrabbefisket, og det vil derfor ikke være behov for å etablere en kvotestige med høyere kvoter for de største og antatt mest effektive fartøyene for å få tatt totalkvoten. Fiskeridirektøren finner at det derfor ikke er behov for å differensiere kvotene etter fartøyenes lengde. Dette vil også være et forenklingselement i forhold til spørsmålet om kvoteberegning ved forlengelse og utskiftning til større fartøy, ved at en med like fartøykvoter ikke trenger å ta stilling til om det skal fastsettes en skjæringsdato.

På bakgrunn av ovennevnte vil Fiskeridirektøren derfor tilrå at fisket reguleres med en lik fartøykvote til de deltakende fartøy. En vil videre foreslå at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette fartøykvotene når det er klart hvor mange fartøy som vil kunne delta i fisket.

Dersom utviklingen i fangsten skulle tilsi det, bør Fiskeridirektøren kunne oppheve eller endre de fastsatte kvotene. Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil en slik adgang være nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt.

Det foreslås på denne bakgrunn at Fiskeridirektøren gis hjemmel til å fastsette de bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig og rasjonell avvikling av fisket, herunder fastsette en eventuell dato for refordeling.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at det ikke fastsettes egne gruppekvoter for henholdsvis gruppe I og gruppe II.

Norges Fiskarlag hadde ikke tatt endelig standpunkt til spørsmålet om kvoter på fartøynivå. Det ble vist til at dersom fartøy over 15 meter slippes inn, kan det være aktuelt å differensiere kvotene. Dette spørsmålet må således avventes til deltakerforskriften er fastsatt.

Det var imidlertid enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette fartøykvotene når det er klart hvor mange fartøy som vil kunne delta i fisket.

Det var også enighet om at Fiskeridirektøren gis hjemmel til å fastsette de bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig og rasjonell avvikling av fisket, herunder fastsette en eventuell dato for refordeling.

FHL Industri og eksport
Essendropsgt. 6, Postboks 5471 Majorstuen, 0805 Oslo
Telefon 23 08 87 30 - Telefaks 23 08 87 31
www.fhl.no

TIL

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

Oslo 30.05.03

Sak 7/2003 Reguleringen av fisket etter kongekrabbe i 2003

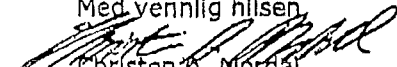
Industriens erfaringer med reguleringsopplegget for 2002 er positive. FHL industri og eksport mener at systemet med faste fartøyskvoter og inndeling i gruppe I og Gruppe II bør videreføres i 2003.

FHL industri og eksport er av den oppfatning at de fartøyer som blir sterkest berørt av bifangstproblemene i andre fiskerier må prioriteres i tildelingen av kvoter av kongekrabbe, slik det også er lagt opp til de senere år. På den annen side mener vi at leveringskravene fra og med Nordkinn og østover til den russiske grense på hhv. 5 og 3 tonn for gruppe I og II, er satt for lavt. Dette sikrer ikke den nødvendige uttelling for de fartøyer som blir særlig berørt av bifangstproblemene. FHL mener således at leveringskravet for å få berettigelse til å delta i fisket etter kongekrabbe i 2003 bør økes.

For å oppnå kvote på kongekrabbe i både gruppe I og II mener FHL industri og eksport at det angjeldende fartøy må levere 30 % av sin torskekvote fra og med Nordkynn og østover til den russiske grense innen 1. september.

FHL industri og eksport vil avslutningsvis uttrykke bekymring over utbredelsesomfanget av kongekrabben i norsk sone. Selv om arten av mange betraktes som en ressurs vil vi understreke behovet for å øke kunnskapshivået om kongekrabbens påvirkning på det øvrige økosystemet i de berørte havområder.

Med vennlig hilsen

Christen A. Mordal

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk **fhl industri og eksport**

Oslo Bergen Ålesund Trondheim Bodø Tromsø

Tilsluttet Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)

FISKERI OG HAVBRUK

P.5/9 NO.355

FISKERI OG HAVBRUK +47 23088731

30. MAY. 2003 14:40

REGULERING AV FISKE ETTER TORSK I NORDSJØEN I 2003.

Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1 SAMMENDRAG AV FISKERIDIREKTØRENS FORSLAG FOR 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter torsk i Nordsjøen blir regulert med differensierte maksimumkvoter etter lengde pr. fartøy for konvensjonelle fartøy i gruppe I. I gruppe II blir fartøyene regulert med en generell maksimumkvote. For konvensjonelle fartøy over 28 meter og som ikke er i gruppe I foreslår Fiskeridirektøren at torskefisket reguleres med en bifangstregel. For fartøy som fisker torsk med trål foreslår Fiskeridirektøren at det innføres et forbud mot et direkte torskefiske, og at fisket for trålerne reguleres med en bifangstregel på 2,5 % tillatt innblanding av torsk i fangstene.

I dette reguleringsforslaget legger Fiskeridirektøren til grunn at det blir vedtatt en adgangsregulering av det konvensjonelle fisket etter torsk i Nordsjøen som er i tråd med Fiskeridirektørens forslag oversendt Fiskeridepartementet 29. april 2003.

2 INNLEDNING

Norge og EU ble 20. desember 2002 enige om en totalkvote (TAC) for torsk i Nordsjøen på et rekordlavt nivå. Norsk kvote blir dermed mindre enn hva vi tradisjonelt har fisket i et fritt fiskeri. Tabell 1 under viser hvordan fisket av nordsjøtorsk har korrespondert med forskernes anbefalinger og avtalt TAC mellom Norge og EU. I samme tabell vises også utviklingen i de norske kvotene og norsk fangst.

Tabell 1: Torsk i Nordsjøen, ACFM-anbefalinger, avtalt TAC og fangst - tonn.

År	Anbefaling	Avtalt TAC	ACFM - fangst ¹	Norsk kvote ²	Norsk fangst
1996	141 000	130 000	106 600	12 440	5 894
1997	135 000	115 000	102 200	9 850	6 700
1998	153 000	140 000	122 100	14 110	6 764
1999	125 000	132 400	78 400	11 770	7 838
2000	79 000	81 000	59 100	7 190	6 786
2001	0	48 600	41 000	7 780	4 408
2002	0	49 300		7 080	5 120
2003	0	27 300		4 215	2.794 ³

¹ Hentet fra ACFMs rådgivning i oktober 2002.

² Norsk kvote etter kvotebytter med EU og Sverige. Norge har i utgangspunktet 17 % av TAC på torsk i Nordsjøen.

³ Pr. uke 19/20 2003.

I tillegg må vi ta hensyn til bifangst av torsk fra andre land som ikke har fått en torskekvote av Norge. Om vi antar at bifangsten av torsk i andre fiskerier for Polen, Grønland og Færøyene, er på nivå med 2002 (101 tonn), så disponerer Norge et kvantum for norske fartøy på 4.114 tonn i 2003. I fortsettelsen legges dette til grunn. Vi har dermed et reguleringsbehov på 1 006 tonn eller 19,6 % i forhold til 2002.

3 BESTANDSSITUASJONEN FOR TORSK I NORDSJØEN I 2003.

For 2003 uttaler ACFM at bestanden av torsk er utenfor sikre biologiske grenser. Gytebestanden har vært under føre var nivået (B_{pa}) siden 1984, og siden 1990 har gytebestanden vært på nivået rundt B_{lim} (den laveste gytebestand som antas å gi rimelig god rekruttering). Gytebiomassen for 2002 er estimert til å være det historisk laveste observerte nivået, ca. 38.000 tonn. Fiskedødeligheten er fremdeles på historisk høyt nivå, og har vært over føre var nivået for dødeligheten (F_{pa}) siden tidlig på 80-tallet. I alle årene i perioden 1996 - 2001 har fiskedødeligheten vært over F_{lim} (fiskedødeligheten som kan føre til bestandskollaps). Med unntak av 1996 har rekrutteringen til bestanden vært under gjennomsnittet i alle årene siden 1987. De to dårligste årsklassene som noen gang er registrert, er årsklassene 1997 og 2000.

På grunn av de lave bestandsestimatene, den høye fiskedødeligheten og den dårlige rekrutteringen, anbefaler ACFM at alt konsumfiske etter torsk stoppes i 2003, både i de fiskeriene hvor torsk er målart og i de fiskerier der den fiskes som bifangst. I andre fiskerier hvor torsk opptrer som uunngåelig bifangst bør det innføres strenge restriksjoner på fangst og utkast av torsk. Tiltakene må virke inntil det er klare bevis for at bestanden er i ferd med å gjenoppbygges.

4 GJENOPPBYGGINGSPLANEN FOR TORSK

Med hensyn til hva som er gjort vedrørende gjenoppbyggingsplanen for torsk i Nordsjøen frem til og med 2002, vises det her til reguleringsrådssak nummer 28/02. I kvoteavtalen mellom Norge og EU av 20. desember 2002 var det enighet om å videreføre dette arbeidet. Det ble blant annet gitt et vidt mandat til en arbeidsgruppe som skulle gjennomgå fangstdata og tekniske reguleringer for Nordsjøen, med tanke på å foreslå ytterligere tiltak for å bedre beskatningsmønsteret for bunnfisk i Nordsjøen. Basert på arbeidsgruppens anbefalinger tar Norge og EU sikte på å bli enige om felles tiltak som kan tre i kraft fra 2004.

5 OVERSIKT OVER NORSK TORSKEFISKE I NORDSJØEN.

Tabell 2 viser en oversikt av alt norsk torskefiske i Nordsjøen fordelt på trål, konvensjonelle redskaper og estimerte oppmalte bifangst i industritrålfisket.

Tabell 2: Norsk torskefiske i Nordsjøen.

År	Trål	Konvensjonell	Bifangst	Totalt
1996	1 525	4 344	25	5 894
1997	1 582	4 233	886	6 700
1998	1 430	4 393	941	6 764
1999	1 504	5 928	406	7 838
2000	1 242	5 166	378	6 786
2001	1 020	3 297	91	4 408
2002	1 220	3 876	24	5 120
2003 ⁴	824	1 971	3 ⁵	2 798
Totalt	10 347	33 208	2 754	46 308
% av totalen	22	72	6	100

Totalfangsten av norske fartøy var lenge stabil på 6 000 – 7 000 tonn årlig, hvorav fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper i perioden 1996 – 2002 fisket i gjennomsnitt ca. 72 % av totalfangsten. Det har imidlertid skjedd en klar reduksjon i totalfangsten for norske fartøy de 2 siste årene. Det er grunn til å tro at hovedårsaken til nedgangen er forverringen i bestandssituasjonen.

6 REGULERING AV TRÅLFISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN I 2003

6.1 REGULERINGSBEHOV

Med de forutsetninger som er gitt under punkt 2 disponerer altså norske fiskere 4.114 tonn torsk i Nordsjøen i 2003. Som nevnt over medfører dette at det er et stort reguleringsbehov i Nordsjøen. Fiskeridirektøren har som målsetting å skjerme det tradisjonelle konvensjonelle direkte torskefisket i størst mulig grad. Imidlertid vil det bli fisket torsk som bifangst i andre fiskerier også, og dette må det tas hensyn til ved innføring av kvotereguleringer i fisket.

I sitt ad hoc forslag til kvoteregulering av torsk i Nordsjøen i 2003, har Norges Fiskarlag foreslått fordeling av den norske disponible kvoten som vist i tabell 3. Den konvensjonelle kvoten fordeles med de foreslåtte andelene etter at 100 tonn er avsatt til gruppe II.

Tabell 3: Norges Fiskarlags forslag til ad hoc gruppekvote i 2003.

Fartøygruppe	Kvoteandel	Gruppekvote
Trålgruppen	25 %	1 028 tonn
Konvensjonelle fartøy	75 %	3 076 tonn
Fordeling konv. kvote		
Fartøy over 28 m	39 %	1 161 tonn
Fartøy under 28 m	61 %	1 876 tonn
Fartøy i gruppe II		100 tonn

⁴ Fangsttall pr. uke 19/20 2003.

⁵ Estimert pr. mars 2003

Etter Fiskeridirektørens vurdering vil Norges Fiskarlags forslag til fordeling av torskekvoten ikke dekke trålerne bifangst av torsk i andre fiskerier. Tabell 4 nedenfor viser gir Fiskeridirektoratets estimat over trålerne bifangstbehov i 2003, mens tabell 5 viser det estimerte reguleringsbehovet for det konvensjonelle fisket. Hvis man følger Norges Fiskarlags forslag, og ikke tildeler trålerne mer enn ca. 1.000 tonn torsk i 2003, vil man sannsynligvis bli nødt til å stoppe andre viktige fiskerier som blant annet industrifisket, seifisket og rekefisket før kvotene i disse fiskeriene er oppfisket. Beregningene av bifangstbehov for de ulike trålerflåtene må etter Fiskeridirektørens oppfatning kunne betraktes som minimumsestimater.

Tabell 4: Estimert bifangstbehov i 2003

Bifangstbehov	Tonn
Seitrålere	929
Rekestrål/krepsetrål	123
Bomtrål	24
Industritrål (konsum og oppmaling)	413
Totalt	1 489
Konvensjonelt fiske	2 625

Med en avsetning på ca. 1.500 tonn til trålerne, som er Fiskeridirektørens estimat for trålerne bifangstbehov (jf. tabell 4), så vil det gjenstå ca. 2.600 tonn til det konvensjonelle fisket. Sett i forhold til det kvantum som er fisket av den konvensjonelle flåten de senere årene, foreligger det således et betydelig reguleringsbehov, se tabell 5. For å beregne bifangst av torsk i seitrålfisket har vi benyttet den innblandingsprosenten (1,6 %) man hadde i seifisket i 2002 på årets kvote. For å beregne bifangsten av torsk i reke- og krepstrål, bomtrål og industritrål har vi benyttet fjorårets fangsttall som etstimat (se også tabell 6).

Tabell 5: Reguleringsbehov for konvensjonelle fartøy:

I forhold til 2002:	1 200
I forhold til 2001:	672
I forhold til 2000:	2 541

Fiskeridirektøren foreslår at det av den norske kvoten i utgangspunktet avsettes 2.625 tonn til et fiske med konvensjonelle redskaper.

Fiskeridirektøren vil understreke at dette er et ad hoc arrangement for 2003 og ikke et forslag til en permanent fordeling av den norske torskekvoten i Nordsjøen mellom ulike flåtegrupper. Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket nøye, og hvis det viser seg at det estimerte bifangstbehovet til Norge og 3. land er satt for høyt, bør det være mulig å la konvensjonelle fartøy fiske utover 2 625 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det konvensjonelle fisket kan stoppes når det avsatte kvantumet på 2.625 tonn er oppfisket, eller når den norske totalkvoten er oppfisket.

6.2 KONSUMTRÅL – HERUNDER STORMASKET TRÅL

Tabell 6 under gir en oversikt over det norske trålfiske etter nordsjøtorsk i årene 1996 – 2002 fordelt på ulike trålrudskaper.

Tabell 6: Norsk trålfiske etter nordsjøtorsk - tonn

År	Bomtrål	Stormasket trål	Industritrål ⁶	Krepsetrål	Reketrål	Totalt
1996	49	707	366	1	401	1 525
1997	125	948	217	-	292	1 582
1998	173	827	144	-	286	1 430
1999	113	645	288	5	453	1 504
2000	35	409	637	11	150	1 242
2001	34	362	456	8	160	1 020
2002	24	660	413	3	120	1 220
2003 ⁷	10	632	122	5	55	824
Totalt	563	5 190	2 643	33	1 917	10 347
% av totalen	5,4 %	50,2 %	25,5 %	0,3 %	18,5 %	100 %

Av den norske totalfangsten av nordsjøtorsk utgjør fangst med reketrål ca. 4,3 %, mens fangst andelen til industritrålen er ca. 5,8 % over perioden 1996 -2002. I reketrålfisket brukes gjerne rist for å sortere ut stor fisk som torsk og breiflabb. Den utsorterte fangsten fanges ofte opp av et ledegarn eller en oppsamlingspose. I rekefisket nord for 62° N er dette forbudt. Fiskeridirektørens prinsipielle oppfatning er at det er betenkelig at det drives tråling etter konsumfisk med småmasket trål. Som vi ser av tabell 6 gjelder dette både industri-, krepse- og reketrål.

Norge har i liten grad drevet et direkte torskefiske i Nordsjøen med trål. Det aller meste av den trålfangede nordsjøtorsken er fisket som bifangst i andre fiskerier. Under stormasket trål kommer bifangst av torsk i det direkte seifiske i Nordsjøen. Selv om bifangstprosenten av torsk er meget lav, blir det flere hundre tonn årlig på grunn av at de norske seikvotene i Nordsjøen er rimelig høye.

For å hindre at det utvikler seg et nytt fiskeri i Nordsjøen foreslår Fiskeridirektøren at det innføres et forbud mot et direkte trålfiske etter torsk i Nordsjøen.

Det vil være vanskelig å totalt unngå en viss minimumsinnblanding av torsk i fiske etter andre arter i Nordsjøen. Det bør derfor etter Fiskeridirektørens oppfatning være tillatt med noe bifangst av torsk i de ulike trålfiskeriene i Nordsjøen, og etter Fiskeridirektørens oppfatning bør det være samme bifangstregel for alle trålfiskerier i Nordsjøen. Norges Fiskarlag har foreslått en bifangstprosent på 2,5 %, som skal avregnes ved landing. Hvis denne bifangstprosenten overskrides bør det være krav om å skifte fiskefelt.

⁶ Industritrålernes torskefiske til konsum

⁷ Fangsttall pr. uke 19/20 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at det er maksimalt skal være tillatt med inntil 2,5 % bifangst av torsk i det enkelte hal og ved landing i samtlige trålfisket etter andre arter i Nordsjøen.

6.3 INDUSTRITRÅL

Tabell 7 under gir en oversikt over beregnet oppmalt bifangst av nordsjøtorsk og andre utvalgte bunnfiskarter i industritrålfisket i Nordsjøen. Tallene er beregnet av Havforskningsinstituttet basert på Fiskeridirektoratets prøvetakning av industritrålfangster i Nordsjøen.

Tabell 7: Bifangst (tonn) av bunnfisk i industritrålfiske i Nordsjøen.

År	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003 ⁸
Torsk	25	886	941	406	378	91	24	3
Hyse	1.300	4.359	4 925	2 931	4 810	2 844	1 608	199
Sei	49	3 228	1 056	1 815	6 337	2 753	7 400	414
Hvitting	500	1 193	1 341	1 310	2 145	938	1 766	146
Rødspette	0	40	83	46	49	54	2	0

Industritrålerne beskatter altså torsken både som råstoff til oppmaling, men også ved at stor torsk sorteres ut av fangstene og leveres til konsum, som vist i tabell 5.

Med hensyn til industritrålerne er det Fiskeridirektørens oppfatning at områdebegrensninger og dybdebegrensninger er de tiltak som vil være de mest effektive tiltakene for å begrense bifangst av konsumfisk. Etter hva Fiskeridirektøren forstår vil det aller meste av bifangsten av yngel/småfisk av konsumarter forsvinne om industritrålerne forbys å fiske på grunnere vann enn 200 meter. En permanent dybdebegrensning/områdebegrensning ville kunne bli overvåket ved hjelp av satellittsporingssystemet.

Under henvisning til det pågående arbeidet mellom Norge og EU, vil Fiskeridirektøren avvente resultatene av dette arbeidet før det foreslås ytterligere reguleringstiltak for denne flåtegruppen.

6.4 REKE- OG KREPSETRÅL

Fiskeridirektøren vil avvente resultatene fra arbeidsgruppen mellom Norge og EU før han vil foreslå ytterligere tiltak for disse flåtegruppene. Et forbud mot bruk av ledegarn/oppsamlingspose og et påbud om bruk av rist kan være aktuelle tiltak. Innføring av en lav bifangstprosent, som foreslått over i punkt 6.2, vil indirekte kunne oppmuntre til frivillig bruk av rist og fjerning av oppsamlingspose/ledegarn.

⁸ Tall fra prøvetakningsprogrammet pr. mars 2003.

6.5 BOMTRÅL

Tabell 5 viser at det er begrensede kvanta av torsk som er fisket av disse fartøyene de siste årene. Bomtrålerne fisker stort sett i de sørligste områdene av Nordsjøen, og fartøyene må derfor til enhver tid følge gjeldende regelverk for bomtrålere i EU-sonen. Siden bomtrålerne i svært liten grad opptrer i norske farvann vil Fiskeridirektøren ikke foreslå at det fra norsk side innføres ytterligere norske regler for denne fartøygruppen i denne omgang.

6.6 KONVENSJONELT FISKE ETTER NORDSJØTORSK

Tabell 8 under gir en oversikt over det norske konvensjonelle fiske etter nordsjøtorsk i årene 1996 – 2002 fordelt på redskapsgrupper.

Tabell 8: Konvensjonelt fiske etter nordsjøtorsk.

År	Autoline	Annen line	Garn	Snurrevad	Annet	Totalt
1996	1 361	315	2 321	229	119	4 344
1997	1 008	176	2 703	262	85	4 233
1998	1 828	93	2 197	201	74	4 393
1999	2 927	86	2 365	488	62	5 928
2000	1 963	46	2 496	596	65	5 166
2001	930	121	1 831	348	68	3 297
2002	1 309	168	2 090	262	47	3 876
2003 ⁹	826	42	893	195	15	1 971
Totalt	12 152	1 047	16 896	2 581	535	33 208
% av totalen	37 %	3 %	51 %	8 %	2 %	100 %

Av det konvensjonelle fisket etter torsk i Nordsjøen utgjør garnfisket ca. 50 %. Fangstnivået for garnfartøyene har vært stabilt, mens det har variert mer for linefartøyene.

Fiskeridepartementet vil i løpet av våren vedta en adgangsregulering av det konvensjonelle fisket etter torsk i Nordsjøen. Fiskeridirektøren legger i dette reguleringsforslaget til grunn at adgangsreguleringen er i tråd med Fiskeridirektørens eget forslag. Det innebærer at fartøy over 11 meter som har fisket og levert mer enn et kvantumskrav i løpet av årene 2000 – 2002 får i følge dette forslaget adgang til å delta i en gruppe I. Andre fartøy under 28 meter blir regulert i en gruppe II. Fartøy over 28 meter som ikke er kvalifisert til deltakelse i gruppe I vil ikke ha anledning til å drive et direkte torskefiske i Nordsjøen, heller ikke i gruppe II. Hvis Fiskeridepartementets vedtak avviker fra Fiskeridirektørens forslag vil man måtte justere de foreslåtte maksimumkvoter i tabell 9.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 28 meter som ikke er kvalifisert til å delta i gruppe I har anledning til å ha opp til 10 % bifangst av torsk i fisket etter andre arter i Nordsjøen.

I garnfisket etter sei i Nordsjøen hadde fartøy over 28 meter en innblanding på ca. 6 % torsk i hovedområde 42 i 2002. Tilsvarende prosent for linefartøy over 28 meter var ca. 8 % i sitt fiske etter lange og brosme.

⁹ Fangsttall pr. uke 19/20 2003.

På grunn av at kvotereguleringen blir innført sent på året er det nødvendig å innføre strenge kvotebegrensninger nå for å forhindre en stopp i det direkte konvensjonelle torskefisket tidlig på høsten. Som vi ser av tabell 1 har Norge allerede fisket ca. 2.800 tonn av totalt disponibelt kvantum på 4.114 tonn for norske fartøy. Av det foreslåtte avsatte kvantumet på 2.625 tonn for konvensjonelle fartøy er det pr. uke 19/20 fisket 1971 tonn. Det gjenstår således kun 654 tonn av den foreslåtte avsetningen til konvensjonelle fartøy i 2003.

Fiskeridirektøren minner om at han 21. januar 2003, etter en høringsrunde blant Reguleringsrådets medlemmer, foreslo at det ble innført en midlertidig maksimalkvoteregulering av torskefisket i Nordsjøen. Dette forslaget ble ikke tatt til følge.

Fiskeridirektøren foreslår at det konvensjonelle fisket etter torsk i Nordsjøen reguleres med maksimalkvoter som vist i tabell 9:

Tabell 9: Maksimalkvoter for konvensjonelle fartøy i 2003.

Fartøygruppe:	Antall fartøy	Maksimalkvote	Herav garantert kvote
Gruppe I: 11 – 21 m	18	25 tonn	4 tonn
Gruppe I: over 21 m	39	100 tonn	4 tonn
Gruppe II: under 28 m	ca.1 200	10 tonn	4 tonn

For å ivareta det tradisjonelle kystfisket foreslår Fiskeridirektøren at fartøy kan fortsette fiske innenfor en garantert andel av maksimalkvoten på 4 tonn selv om fisket er stoppet.

Fiskeriet har med Fiskeridirektørens forslag til maksimalkvoter en teoretisk overregulering på ca. 520 % om vi tar utgangspunkt i en avsetning på 2.625 tonn til konvensjonelle fartøy. Selv om det er svært stor overregulering i fiskeriet vil mange fartøy som har drevet et aktivt torskefiskeri i Nordsjøen få store begrensninger i sitt tradisjonelle fiske. Tabell 10 gir en oversikt over hvor mange som med de foreslåtte kvotene må avslutte sitt fiske umiddelbart. At de har fisket over maksimalkvotene vil naturligvis ikke få tilbakevirkende kraft. Tabell 10 gir dessuten en indikasjon på hvor mange fartøy som vil kunne komme til å merke en reguleringseffekt av Fiskeridirektørens forslag til maksimalkvoter.

Tabell 10: Fangstfordeling på lengdegrupper pr. uke19/20.

Fartøygruppe:	Antall deltakende fartøy	Fangst - tonn	Foreslåtte maksimalkvoter	Antall fartøy som i 2003 har fisket over de foreslåtte maksimalkvotene:	Antall fartøy som i 2002 fisket mer enn de foreslåtte maksimalkvotene i 2003:
Fartøy u/11m	495	371	10 tonn	1	8
Fartøy 11-21m gr. I	70	272	25 tonn	0	6
Fartøy 21-28m gr. I	16	400	100 tonn	0	5
Fartøy o/28m gr. I	23	880	100 tonn	4	2
	604	1923		5	21

fiskeri- og havbruksnæringens landsforbund

FHL Industri og eksport
Essendroppsgt. 6, Postboks 5471 Majorstuen, 0305 Oslo
Telefon 23 08 87 30 - Telefaks 23 08 87 31
www.fhl.no

TIL

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

Oslo 30.05.03

Sak 8/2003 Regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen

FHL industri og eksport innser nødvendigheten av at det blir redusert uttak av torsk i Nordsjøen. Kvoteforhandlingene med EU for 2003 resulterte i en reduksjon på 45% i forhold til i fjor, dvs. ned til 4.100 tonn (1.700 for trålerne og 2.400 for den konvensjonelle flåten).

Ved gjennomføring av reguleringene ønsker FHL industri og eksport å presisere:

- Helårsdrevne fartøy bør prioriteres, og periodiseringer settes i tråd med industriens behov og markedenes avtak. Dette gjelder særlig ferskfiskmarkedet i Europa.
- Likevel må båter u/10 meter som fisker innenfor 4-mils grensa, kunne fortsette selv om kvantumet blir oppfisket. Det må ikke kreves minstekvantum for deltakelse for båter i størrelsen 10-15 meter som har deltatt i fisket de 3 siste år. Ingen må kunne "posisjonere seg" etter at reguleringen er kommet i gang.
- Bifangstaspektet må hensyntas. Det vil ventelig tas ut en god del torsk som bifangst i fisket etter sei, som i størst mulig grad bør gjøres tilgjengelig for norsk landbasert industri.
- Man bør legge vekt på å ivareta interessene til landindustrien som har investert, bygd opp og tatt på seg forpliktelser under forutsetning av tilførsler fra Nordsjøflåten.

FHL industri og eksport avventer hurtig innstilling fra Fiskeridirektørens arbeidsgruppe med hensyn til mulighetene for trålfisket til å bedre beskattingsmønsteret for torsk og andre bunnfiskarter i Nordsjøen.

Med vennlig hilsen,

Christen A. Mordal

fhl fiskemel fhl fiskefor fhl havbruk **fhl industri og eksport**

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

Tilsluttet Næringsallvets Hovedorganisasjon (NHO)

FISKERI OG HAVBRUK

P. 6/9 NO.355

FISKERI OG HAVBRUK +41 23088731

30.MAY.2003 14:40

SAK 9/2003

EVENTUELT

Det ble innmeldt 4 saker under Sak 9 Eventuelt.

FHL ønsket å diskutere en mulig ordning som i større grad kunne legge til rette for en bedre omsetning av norsk vårgytende sild fra de mindre fartøyene. Norges Fiskarlag ønsket å diskutere en arbeidsgruppe for breiflabb. Fiskeridirektøren ønsket å orientere om en henvendelse fra Agnforsyningen av 24. januar 2003 vedrørende en egen kvote til bruk for Agnforsyningen og Sametingets representant ønsket å diskutere landnotfiske etter norsk vårgytende sild.

Sak 9/03 A Omsetning av fangster av norsk vårgytende sild for de minste fartøyene.

Hallgeir Helland kunne opplyse at FHL ønsket å legge bedre til rette for at også de minste fartøyene skulle kunne få omsatt sine fangster. De ønsket derfor Reguleringsrådet sin aksept for at det kunne iverksettes en prøveordning der større fartøy (førings-/oppsamlingsfartøy) fikk overført fangster rett fra noten til de mindre fartøyene, for så å legge den samlede fangst ut for salg. Fangstene skulle selvsagt veies/måles inn. En slik ordning ville gjøre det lettere å kjøpe fangsten, bl. annet ved at lossing hos kjøper ville kunne gå lettere samt at fangsten normalt ville holde en bedre kvalitet bl. annet som følge av at de større fartøyene hadde RSW.

Han viste til at FHL og Norges Sildesalgslag hadde hatt møter om saken, men at det ennå var en rekke utfordringer knyttet til prosjektet, bl. annet spørsmålet om hvem som skulle ha regien samt spørsmål om risiko og ansvar knyttet til kvantum, kvalitet og pris. Fra fiskeriforvaltningens side ville det bli spørsmål knyttet til dispensasjon fra overføringsforbudet.

Peter Gullestad la til grunn at Fiskeridirektoratet kunne være positiv til et slikt forsøk, men la til grunn at det måtte foreligge en enighet mellom FHL og Norges Sildesalgslag før Fiskeridirektøren ville ta en avgjørelse. For fiskeriforvaltningen var det utfordringer særlig knyttet til de kontrollmessige gjennomføringen ved en slik prosjekt. Han la imidlertid til grunn at den nye landingseddelen i større grad ville muliggjøre et slikt prosjekt.

Sak 9/03 B Breiflabb

Jakob Jakobsen viste til drøftelsene rundt breiflabbfiske siste vår, og ønsket en arbeidsgruppe som før høstens møte i Reguleringsrådet kunne legge frem et forslag.

Kjell Nedreaas fra Havforskningsinstituttet mente at de kunne bidra i en slik gruppe, og viste bl. annet til at det så ut som om det var stor innblanding av breiflabb også i krepsetrål.

Peter Gullestad var positiv til en slik arbeidsgruppe, og Fiskeridirektøren ville ta initiativet til et slikt møte.

Sak 9/03 C Orientering vedrørende henvendelse fra Agnforsyningen.

Fiskeridirektøren viste til et brev av 24. januar 2003 fra Agnforsyningen hvor de ønsker avsatt en egen kvote til agn. Fiskeren har som kjent muligheten til å fiske til eget agnforbruk, men dette som en nå har bedt om er et organisert fiske til agn på egen kvoteavsetning. Fiskeridirektøren la til grunn at dersom næringen ønsket å bidra med en kvoteavsetning til dette formålet ville det kunne vurderes, og han ville be Agnforsyningen om å ta dette spørsmålet direkte opp med faglagene.

Ola Olsen mente at en slik avsetning ikke nødvendigvis ville bli så mye billigere for Agnforsyningen, enn om de kjøpte råstoffet i det ordinære markedet.

Det ble da vist til at dette ikke bare var et spørsmål om pris, men at det også dreide seg om en spesiell kvalitet som ellers var vanskelig å få i markedet.

Sak 9/03 D Norsk vårgytende sild – Landnot

Inge Arne Eriksen mente at de store ringnotfartøyene fisket opp silda før landnotgruppen kunne slippe til. Han ville derfor at det avsettes et eget kvantum til landnot, og at et slikt kvantum ev. ble refordelt til de andre gruppene etter en gitt dato dersom kvantumet ikke var oppfisket.

Peter Gullestad viste til at det siste år hadde vært et låssettingsfiske på slutten av sesongen som også inkluderte landnot. Han mente at det også i 2003 kunne iverksettes et slikt særskilt låssettingsfiske som også ville inkludere landnot.

Han kunne ellers opplyse at Fiskeridirektoratet i forbindelse med den forskriftsendringen som skulle gi deltakeradgang for landnotfiskerene var behandlet 99 søknader. I bare 2 av disse søknadene kunne det dokumenteres deltakelse og levering av sild tatt med landnot. Fiskeridirektoratet vil derfor sende et brev til Fiskeridepartementet med forslag om at alle som har godkjent landnot skal kunne fiske innenfor en begrenset maksimalkvote – tilsvarende som med garn. Det forutsettes da at en ikke har adgang til å delta i annen gruppe i sildefiske.

Jan Birger Jørgensen viste til at Norges Fiskarlag også hadde sendt et forslag til Fiskeridepartementet, men han la til grunn at Fiskeridirektoratet sitt forslag var bedre.

fiskeri- og havbruksnæringslandsforning

FHL Industri og eksport
Essendropsgt. 6, Postboks 5471 Majorstuen, 0305 Oslo
Telefon 23 08 87 30 - Telefaks 23 08 87 31
www.fhl.no

TIL

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

30.05.03

Sak 9/2003 Eventuelt

Regulering av sildefisket i Nord-Norge 1

Tillatelse til direktehåving av sild fra kystflåten til oppsamlingsfartøy

I perioder med god tilgang på NVG-sild oppstår det hvert år stor misnøye i kystflåten i Nord-Norge over at båtene må vente for lenge før de får tørrn. Ventingen medfører kritikk mot departement og direktorat, mot Sildelaget og mot kjøperne og FHL.

For å bedre avtakssituasjonen foreslo FHL Industri og eksport i 2002 følgende overfor Norges Sildesalgslag:

Sildelaget har oversikt over kystflåten, herunder hvor båtene er og hvor mange som har fangst, samt over fangstenes størrelse. Når forholdene tilsier det, leier Sildelaget ringnotbåter som ikke er i fiske. Også egnede brønnbåter må kunne nyttes. Båtene henter sild fra kystflåten og får adgang til direktehåving. (Dette er nødvendig av hensyn til kvaliteten på silden). Deretter auksjoneres båtene med adgang til å levere både nord og sør i landet. Det må antas at kystbåtene kan få bedre pris når deres fangster selges på denne måten, og i tillegg gjøres tilgjengelig for kjøperne fra hele landet.

Sildelaget ville i fjor ikke gå inn på en slik ordning, fordi den krevde dispensasjon fra Fiskeridirektoratet. I tillegg mente man at kjøperne måtte stå for organiseringen av en slik eventuell innsamling fra kystflåten.

FHL Industri og eksport kontaktet Fiskeridirektoratet, ved juridisk kontor. Det ble uttalt at dersom Sildelaget og FHL ble enige om et opplegg som over skissert, ville direktoratet være positiv, og i samarbeid med partene søke å finne ordninger som sikret betryggende kontroll. Muligheten for å gjennomføre et slikt opplegg syntes derfor å være tilstede.

Imidlertid ønsket ikke Sildelaget å omsette silden som over beskrevet. Fiskeridirektoratet ble derfor ikke på nytt kontaktet med sikte på å finne ordninger som over beskrevet.

I forbindelse med prisdrøftelsene for NVG-sild, som ventelig vil bli holdt primo august d.å., ønsker FHL på nytt å ta opp saken. Vi ønsker at Sildelaget skal gis anledning til å innleie fartøy som kan hente sild fra kystflåten ved direktehåving, og deretter auksjonere de

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk **fhl industri og eksport**

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

Tilsluttet Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)

FISKERI OG HAVBRUK

P. 7/9 NO. 355

FISKERI OG HAVBRUK +41 23088731

30. MAY. 2003 14:40

oppsamlede lastene som må være tilgjengelig for kjøpere fra hele landet. I første omgang antar vi at omsetningen kan kjøres som en prøveordning.

Ad ovenstående anmoder FHL Industri og eksport Fiskeridirektøren om å finne ordninger som gjør at det kan dispenseres fra forbudet mot direktehåvning til oppsamlingsfartøy, dersom Sildelaget og FHL industri og eksport ber om en slik tillatelse.

Regulering av sildefisken i Nord-Norge 2

Nord-Norsk industri muligheter til å kjøpe ringnotfanget sild når kyst ikke kan levere

På grunn av det store antall kystfartøyer tvinges fiskerne årlig inn i et kappfiske, og Norges Sildesalgslag innfører en tørnordning på strekningen Tromsø - Træna. Ringnotflåten melder seg ikke på tørnordninger. Den vil følgelig levere all fangst syd for reguleringsområdet.

Når det blir værhindringer klarer ikke kystflåten å dekke råstoffbehovet for industrien i Nord-Norge. Likevel gis ikke industrien i nord adgang til å kjøpe sild fra ringnotflåten. Dette forhold har industrien gjentatte ganger tatt opp med Norges Sildesalgslag.

I møter er det fra Sildesalgslagets side uttalt at laget ikke vil dispensere og tillate bedriftene i Nord-Norge å kjøpe sild fra ringnotfartøy, selv om kystflåten ikke kan levere, og selv om bedriftene i Nord-Norge byr høyest pris. Begrunnelsen for dette har vært at dersom det gis dispensasjon i slike tilfeller ville flåten øyeblikkelig kunne tilpasse seg leveringsmulighetene, og industrien vil igjen få nok råstoff og kurve "file" på minstepris. I perioder med normalt vær ville Sildelaget søke å dekke ca 70% av nordnorsk sildindustriens behov med sild fra kystflåten i Nord-Norge. Det har fra Sildelaget blitt uttalt at man ville kunne slakke på reguleringen slik at nordnorsk industri bedre fikk dekket sitt råstoffbehov, dersom industrien hadde vært med på et løft i minsteprisene.

FNL, senere FHL Industri og eksport, har ved flere anledninger forelagt dette forholdet for Fiskeridepartementet. I et brev av 21. november 2000 fra Fiskeridepartementet til FNL uttales det:

Departementet legger til grunn at fremtidige reguleringer blir praktisert slik at industrien i Nord-Norge gis mulighet til kjøp av råstoff fra ringnotflåten, når kystflåten som følge av dårlig vær er forhindret fra å delta i fisket.

Tross departementets uttalelse er ikke situasjonen bedret for industrien i nord. Sist vinter opplevde man på nytt at kystbåtene ikke hadde sild, med den følge at industrien i Nord-Norge ble stående uten råstoff. Samtidig var det usolgte ringnotfangster på auksjon for levering til Sør-Norge, som bedriftene i nord ble nektet adgang til.

Når det klages, gis eventuelle dispensasjoner som tillater industrien i nord å kjøpe ringnotfanget sild så sent at skaden allerede er inntrådt, industrien står med full bemanning og uten råstoff.

Ad ovenstående mener FHL industri og eksport at det må gå automatisk i at dersom kystflåten ikke klarer å skaffe råstoff til industrien i Nord-Norge, skal bedriftene uten hindring ha rett til å kjøpe sild fra ringnotflåten.

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk fhl industri og eksport

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

Tilsluttet Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)

FISKERI OG HAVBRUK

P. 8/9 NO. 355

FISKERI OG HAVBRUK +44 23088731

30. MAY. 2003 14:40

Reguleringsrådet er med dette orientert om problemstillingen. FHL Industri og eksport ber ad ovenstående om at Fiskeridirektøren aktivt følger med i reguleringen av høstens sildefiske.

Med vennlig hilsen

Christen A. Mordal

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk **fhl industri og eksport**

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

Tilsluttet Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)

FISKERI OG HAVBRUK

NO.355 P. 9/9

FISKERI OG HAVBRUK +41 23088731

30.MAY.2003 14:40